

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA ÚČETNICTVÍ A DANÍ

Komparace daňového systému v České republice a Spolkové republice Německo se
zaměřením na daň z příjmů fyzických osob
Comparison of Tax System in the Czech Republic and the Federal Republic of Germany with
Focus on Personal Income Tax

Student: Bc. Soňa Pěrková
Vedoucí diplomové práce: Ing. Jana Hakalová, Ph.D.

Ostrava 2019

Zadání diplomové práce

Student: **Bc. Soňa Pěrková**

Studijní program: N6208 Ekonomika a management

Studijní obor: 6202T049 Účetnictví a daně

Téma: Komparace daňového systému v České republice a Spolkové republice Německo se zaměřením na daň z příjmů fyzických osob
Comparison of Tax System in the Czech Republic and the Federal Republic of Germany with Focus on Personal Income Tax

Jazyk vypracování: čeština

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
2. Charakteristika daňového systému v České republice
3. Charakteristika daňového systému v Spolkové republice Německo
4. Komparace daňových systémů se zaměřením na daň z příjmů fyzických osob
5. Závěr

Seznam použité literatury

Seznam zkratk

Prohlášení o využití výsledků diplomové práce

Seznam příloh

Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

- JAMES, Simon and Christopher NOBES. *The Economics of Taxation. Principles, Policy and Practice*. 17th ed. Birmingham: Fiscal Publications, 2017. 326 p. ISBN 978-1-906201-35-7.
- KUBÁTOVÁ, Květa. *Daňová teorie a politika*. 6. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2015. 276 s. ISBN 978-80-7478-841-3.
- NERUDOVÁ, Danuše. *Harmonizace daňových systémů zemí Evropské unie*. 4. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2014. 336 s. ISBN 978-80-7478-626-6.

Formální náležitosti a rozsah diplomové práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí diplomové práce: **Ing. Jana Hakalová, Ph.D.**

Datum zadání: 23.11.2018

Datum odevzdání: 26.04.2019

Ing. Jana Hakalová, Ph.D.
vedoucí katedry

---

prof. Dr. Ing. Zdeněk Zmeškal
děkan fakulty

„Prohlašuji, že jsem celou práci, kromě příloh, vypracovala samostatně“.

V Ostravě 26. 4. 2019

Bc. Soňa Pěrková

Obsah

1. Úvod.....	4
2. Charakteristika daňového systému v České republice.....	6
2.1 Historie daní	6
2.2 Daňový systém	9
2.2.1 Spotřební daně	10
2.2.2 Energetické daně	12
2.2.3 Ostatní nepřímé daně	12
2.2.4 Daň z příjmů	13
2.3 Změny v daních 2019	22
3. Charakteristika daňového systému v Spolkové republice Německo	26
3.1 Historie	26
3.2 Daňový systém v Německu v současnosti.....	28
3.2.1 Daň z příjmů	29
3.2.2 Daň z příjmů fyzických osob	29
3.2.2 Daň z příjmů ze závislé činnosti	32
3.2.4 Daň z příjmů ze samostatné výdělečné činnosti	39
3.2.5 Daň z příjmů právnických osob	41
3.2.6 Ostatní daně	44
4. Komparace daňových systémů se zaměřením na daň z příjmů fyzických osob	48
4.1 Komparace daně z příjmů ze závislé činnosti	48
4.2 Komparace výsledků	72
5. Závěr.....	76
Seznam použité literatury	78
Seznam zkratk	81
Prohlášení o využití výsledků diplomové práce	
Seznam příloh	
Přílohy	

1. Úvod

V dnešní době je pro občany České republiky velká možnost výjezdu do zahraničí, ať už za účelem dovolené, studia nebo i zaměstnání. Blízkou ekonomicky silnou zemí je Spolková republika Německo. Proto není divu, že mnozí odjíždějí za prací právě do této země. Láká je především vidina velkého příjmu. S příjmem však přichází i patřičné zdanění. Jak, kolik, kde a kdy podat daňové přiznání, je však pro mnohé velkou neznámou. A proto se také obrací s prosbou na účetní či daňové poradce, aby jim pomohli, či přímo zpracovali daňové přiznání. Účetních a daňových poradců, kteří zpracovávají daňová přiznání dle německého daňového systému, však v České republice není mnoho. Nastudování německého daňového zákona je příliš pracné a v mnohých případech si vyžaduje odborný překlad. Z toho důvodu, se mnozí účetní či daňový poradci spíše zaměřují na český daňový systém, což jim ve většině případu stačí k pobírání určitého příjmu a nemají tak potřebu studovat další zahraniční daňový systém.

Cílem práce je poskytnout ucelený přehled o zdanění ve Spolkové republice Německo (dále jen Německo) a České republice. Konkrétně se tedy bude jednat o zdanění příjmů, které plynou poplatníkům ze závislé činnosti. Takové zdaňování se řídí v České republice zákonem o daních z příjmů č. 586/1992 Sb. V Německu se zdaňování fyzických osob zabírá zákon Einkommensteuergesetz BGB1.3366, S. 3862.

Charakterizovány budou oba dva daňové systémy. V první části daňový systém České republiky, kde budou ve stručnosti vymezeny jednotlivé daně. Kapitola se bude věnovat především dani z příjmů. Ostatní daně budou uvedeny pouze ve stručnosti, aby čtenář měl přehled o daňovém systému, ale nebyl zároveň zahlcen příliš mnoha informacemi. Charakterizován bude také daňový systém v Německu. Stejně jako u českého daňového systému, bude pozornost upřena na daň z příjmů fyzických osob. Ostatní daně budou opět zmíněny pouze ve stručnosti.

Cílem práce bude také vymodelovat jednotlivé případy zdanění. Takových případů může nastat několik, avšak pro diplomovou práci budou vybrány takové, které se nejčastěji v praxi vyskytují. Tyto případy budou pak čtenáři poskytovat možnost nahlédnout, jak se daná situace zdaní v České republice a k jakému zdanění by došlo v případě, že by byl daňovým rezidentem Spolkové republiky Německo. Analyzovány budou jednotlivé odvody z hrubé mzdy. Díky modelovým příkladům čtenář snadněji pochopí princip zdaňování dle českého daňového systému. Čtenáři se znalostmi v daném odvětví tak získají přehledný návod, jak vypočítat daň z příjmů dle českého daňového systému a dle německého daňového

systemu. Diplomová práce může sloužit pro čtenáře s patřičnými znalostmi jako odrazový můstek pro budoucí vypracování daňových příznání poplatníků daně z příjmů.

Vzhledem k tomu, že je práce psaná na přelomu roku 2018 a 2019, budou v praktické části diplomové práce zpracovávány údaje, které se týkají roku 2018. Při zpracování diplomové práce byly použity metody popisu, komparace, dedukce.

2. Charakteristika daňového systému v České republice

Hlavním příjmem státního rozpočtu jsou daně. Díky výběru daní lze financovat veřejný sektor. Daňový systém pak obsahuje zásady, které se týkají ukládání a výběru daní. Lze ho nalézt jako součást veřejné správy.

2.1 Historie daní

Vzhledem k tomu, že daňový systém je součástí veřejné správy, lze za prvotní zmínky o daňovém systému považovat až tehdy, kdy vznikají samostatné státy s veřejnou správou. Státy, které vznikaly mnohem dříve a neměly veřejnou správu, financovaly veřejný sektor jiným způsobem. Tyto státy financovaly své potřeby ze svého jmění, které vlastnil sám stát. Za takové jmění byly považovány například výnosy z panovnických statků, dolů apod. Postupem času, kdy se však potřeby rozvíjely, bylo zapotřebí více a více peněz. Státy tedy začaly vybírat účelové a nepravidelné platby. Tyto platby musely hradit jednotlivci ze svého jmění. Příkladem může být platba z nemovitostního jmění. Protože stát potřeboval více a více peněz, staly se tyto platby pravidelnými a pevnými.

Starověk

Mezi 2. stoletím před naším letopočtem a 2. stoletím našeho letopočtu vznikl v Severní Indii Zákoník Manuův. Tento zákoník obsahuje bráhmanské moudrosti, životní rady, ale také právní předpisy. V takovém zákoníku se objevují první znaky daně z přidané hodnoty. Zde lidé museli odvádět daň ve výši 5 % z hodnoty zboží.

První cla a veřejné dávky lze nalézt již ve 4. století před naším letopočtem v Athénách. V roce 460 před naším letopočtem vznikla povinná platba pro společnou obranu, která byla dříve jen dobrovolná.

Ve středověku pak docházelo ke změně veřejné správy, což úzce souviselo s dalším vývojem daňového systému. S novým daňovým systémem také přichází daň z pozemku. Lidé, kteří nevlastnili pozemek, však museli také odvádět daň a to daň z hlavy, které se také říkalo tributum.

Novověk

V novověku se daňový systém stal konkrétnějším. Zde se začala vybírat daň, která sloužila na úhradu vojenských nákladů. Daně byly odváděny bernímu úřadu, který byl nazýván jako komora. Tyto úřady se nacházely v císařském dvoře. V této době daň

z pozemku fungovala takovým principem, že stát uvalil městu daň, přičemž město si pak tuhle daň samo rozvrhlo na své obyvatele (Starý, 2009).

Historie daňového systému v České republice

Vývoj daňového systému lze zaznamenat v středověkém Česku. V této době se vyvíjely daňové systémy po celé Evropě. Z počátku měl na starosti tyto daně pouze panovník. Postupem času a to kolem 13. století však do jednání ohledně daní začíná promlouvat také šlechta. V době husitských válek se pak tato šlechta a panovník spojili a začali tvořit tzv. stavy. Dnešní daňový systém je daný pevnými pravidly. V době Přemyslovců však takový daňový systém neexistoval. Takový pevný daňový systém lze nalézt až po přemyslovské expanzivní politiky. Tato politika se vypořádala postupně s konkurenčními rody. Tyto rody se především snažily o vytvoření samostatných celků. Daně byly vybírány například od obyvatel sousedních zemí, kterým Česko poskytovalo ochranu.

Kolem 12. a 13. století hrála hlavní role majetková daň. Taková majetková daň byla pověřena do rukou šlechty. Každý kdo vlastnil majetek v této zemi, musel odvádět tzv. generální berně. Existovaly samozřejmě také majetky, které byly osvobozeny. Jednalo se především o majetky, které vlastnil samotný panovník. Tato generální berně však byla Lucemburky dále rozvinuta a přikláněla se spíše k evropské variantě a to k tradici královských lén. V takovém případě obyvatelstvo, které drželo majetek, muselo z tohoto majetku odvést tzv. lénní poplatek. Další příjmy do státního rozpočtu jako byly cla a poplatky, v této době nehrály významnou roli.

V 15. století, kdy probíhala tzv. husitská revoluce, hrála hlavní roli opět obecná berně. K této berně však přibyla další daň a to daň z hlavy. V tomto století proběhla česká daňová reforma, která způsobila to, že daň za jmění byla vybírána jak za movitý tak nemovitý majetek. Tuto daň musela platit také šlechta. Kolem roku 1526 pak přibyla spousta dalších daní, jako jsou například daně z komína, berně domovní, berně obchodní nebo také berně z prodeje. Vzhledem k rostoucímu objemu daní nechal Ferdinand I. vybudovat nejvyšší berní úřad.

Důležitým obdobím bylo 19. století, zejména druhá polovina. V tomto čase se vytváří na území České republiky jednotný daňový systém. Došlo k zavedení daňové spravedlnosti. Daňová spravedlnost je horizontální nebo vertikální. Horizontální vypovídá o tom, že všichni obывatelé jsou zdaněni stejně, na základně stejných úrovních příjmů. Takový princip však narušují výjimky z daní, kterými mohou být různé slevy, příspěvky na děti, bydlení nebo také odpočet úroků z hypotéky. Vertikálním principem jsou pak daně, které jsou tím vyšší, čím má

daňový subjekt vyšší příjmy. Mimo jiné v této době byla také zavedena daň prostého minima. Díky tomuto zavedení nemusel daňový subjekt s nízkými příjmy odvádět daň. Dále byl také zaveden princip všeobecné daňové povinnosti.

Za další významné období se považuje vznik Československa. V tomto období začal nový vývoj daňového systému. V roce 1918 byl založen ústřední finanční úřad Ministerstvo financí. Tento úřad byl založen převážně kvůli správě financí. V této době bylo důležité sjednotit daňovou soustavu. To bylo zapotřebí hlavně kvůli existenci právního dualismu. To znamenalo, že na území českých zemí se uplatňovalo právo rakouské, zatímco na území Slovenska a Podkarpatské Rusi se uplatňovalo právo uherské. Československo tedy přebralo zákony Rakouska – Uherska. Daňová soustava se lišila na dávky, které byly vyměřovány přímo a dávky, které byly vyměřovány nepřímo. Těmto dávám se říkalo akcízy. Mezi dávky, které byly vyměřovány přímo, patřily například majetkové daně, které se skládaly z pozemkové daně a z domovní daně. Majetková daň pak dále obsahovala osobní přímou daň. Ta se skládala z všeobecné daně výdělkové, výdělkové dani podniků veřejně účtujících, daň z důchodu, daň z příjmů, daň z vyššího služného a z tantiémové dani.

Velkou roli hrály také nepřímé daně. Těmito daním podléhaly například alkoholické nápoje jako například pivo a víno. Dále také samotný líh. Cukr, droždí a přípravky na kypření těsta také podléhaly nepřímé dani. Stejně tomu tak bylo u minerálních olejů či zapalovadel. Také se zavedla daň z motorových vozidel.

V roce 1926 došlo k nejvýznamnějším zákonodárným činům v Československu. V tomto roce byla uzákoněna daňová reforma, kterou zavedl tehdejší ministr financí Karel Engliš. Díky tomu se můžeme setkat s názvem: „Englišova daňová reforma“. Tato reforma se zabývala například zdaněním zaměstnanců, daňovým prostým minimem. Osobní důchodová daň byla podrobena příjmu celé domácnosti, přičemž se snížily progresivní daňové sazby a zvýšilo se daňové prosté minimum. Minimum v té době činilo 7 000 Kč, přičemž když byla domácnost s více dětmi, minimum činilo až 11 000 Kč. V této době pracující dělník vydělával průměrně 6 000 – 7 000 Kč za měsíc, pokud tedy manželka nepracovala, ale starala se o děti, nedosáhla tato rodina prostého minima a její příjmy tudíž nebyly podrobeny osobní důchodové dani. Další oblastí, které se týkala nová daňová reforma, bylo zemědělství. Neplodné plochy byly osvobozeny od daně pozemkové. Pokud byl zemědělec ve ztrátě, zabránilo se, aby musel odvádět daň. Dvou procentní sazbou byl zdaňován dvacetinásobek katastrálního výtěžku (Falada, 2009).

Daňová soustava po roce 1945

Po roce 1945 opět docházelo k změnám v dani důchodové. Zde bylo zajímavou změnou to, že daň prezidenta republiky byla podrobena osvobozením. Daň z příjmů v té době byla progresivní. Po roce 1945 se navrhlo 16 pásem, které obsahovaly sazby od 2 až do 70 %. Vzhledem k tomu, že se zdaňovaly kapitalistické podniky, zvedla se sazba u zvláštní výdělkové daně na 60 %. Dále byla také zavedena daň z obratu. Takovou daň platili fiskální podnikatelé ve výši 3 % a zbylí podnikatelé ve snížené sazbě a to 1 %.

Další významnou změnou v daňovém systému byla daňová reforma v roce 1993. Vzhledem k tržní ekonomice bylo více než nutné daňový systém změnit. Nejvíce se změny týkaly celkového zjednodušení daňového systému, dále pak zprůhlednit daňovou soustavu a nakonec zvýšit daňovou spravedlnost, což znamenalo stejné podmínky zdanění pro všechny daňové subjekty, bez rozdílu na druh příjmů. Od tohoto roku vznikl nový zákon o dani z přidané hodnoty a spotřební dani. Tento nový zákon vznikl hlavně z důvodu vstupem České republiky do Evropské unie. V novém zákonu se jednalo hlavně o zboží a služby, na které byla uvalena ať už základní nebo i snížená sazba daně. Limit, který určoval povinnost stát se plátcem daně, byl snížen. Zvýšení sazby daní se pak promítlo v oblasti spotřebních daní. Jednalo se především o daně z minerálních olejů, tabákových výrobků a také z daně z lihu. Novinkou byl také zákaz prodeje tabákových výrobků a alkoholu na tržištích. Větší bezpečnost přineslo povinné kolkování lahví s alkoholem. U daní z příjmů fyzických osob se jednalo především o změnu, která se týkala změny odčitatelných položek a slev na dani. Nově byly také zavedeny daně z elektrické energie, dále také ze zemního plynu a pevných paliv. Sazba daně u daně z přidané hodnoty se navyšovala.

Daňový systém se neustále měnil, avšak tato práce není zaměřena na historii, proto je zde historie daní velmi zestručněna (Picmaus, 1985).

2.2 Daňový systém

V současné době má Česká republika následující oblasti daní:

- daň z příjmů,
- spotřební daň,
- daň z nabytí nemovitých věcí,
- ekologické daně,
- daň z přidané hodnoty,
- daň silniční,

- daň z nemovitých věcí,
- zákonné pojištění.

Vzhledem k tomu, že diplomová práce se bude zaměřovat na daň z příjmů, budou ostatní daně dále popsány jen stručně, aby měli čtenáři ucelený přehled o samotném daňovém systému v České republice.

2.2.1 Spotřební daně

Zákon č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních určuje podmínky pro zdanění jednotlivých zdanitelných předmětů. Dále jaké mají mít označení tabákové výrobky, ale také jejich samotný prodej. Dále se tento zákon zabývá způsobem jak barvit a značkovat minerální oleje, ale také se samotným jeho nakládáním a s nakládáním se surovým tabákem. Zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, § 1 odst. 2 (2017, s. 173) člení spotřební daně na:

- a) „daň z minerálních olejů,*
- b) daň z lihu,*
- c) daň z piva,*
- d) daň z vína a meziproduktů,*
- e) daň z tabákových výrobků,*
- f) daň ze surového tabáku.“*

Daň z minerálních olejů

Předmětem daně z minerálních olejů, zákon o spotřebních daních definuje v § 45 odst. 1. Za předmět této daně se považují motorové benziny, těžké topné oleje, střední oleje a těžké plynové oleje, dále také odpadní oleje, zkapalněné ropné plyny a zkapalněný bioplyn. Základem daně je uveden v § 47 odst. 1. Je definován jako množství minerálních olejů, které je vyjádřeno v 1 000 litrech. Množství těchto olejů se musí měřit při teplotě 15 stupňů celsia. Ke každému minerálnímu oleji je následně přiřazena určitá sazba daně. Tyto sazby daně lze nalézt v § 48 odst. 1 zákona o spotřebních daních. Příkladem může být sazba 12 840 Kč za 1 000 litrů pro motorové benziny.

Daň z lihu

Daň z lihu se týká osob jak fyzických tak právnických, které nakupují či dováží líh. Předmětem daně je tedy líh neboli etanol. Přesné definování předmětu daně z lihu lze nalézt pod § 67 odst. 1- 3. zákona o spotřebních daních. Základ pro výpočet daně je množství lihu,

které je vyjádřeno v hektolitrech etanolu. Podobně jako u daně z minerálních olejů se musí množství etanolu měřit při teplotě 20 stupňů celsia. Sazby daně jsou uvedeny v § 70 odst. 1. zákona o spotřebních daních. Zde lze uvést jako příklad líh, který je obsažený ve výrobcích uvedených pod kódem nomenklatury 2207. Pro takový líh je stanovena sazba daně 28 500 Kč za hektolitr etanolu.

Daň z piva

Předmět daně je v zákoně o spotřebních daních definován jako výrobek uvedený pod kódem nomenklatury 2203, který obsahuje více než 0,5 % objemových alkoholu. Další předmět daně lze nalézt v § 81 zákona o spotřebních daních. Základem daně je potom množství piva, které je vyjádřeno v hektolitrech. Sazby jsou definovány v § 85 zákona o spotřebních daních. Příklad lze uvést u základní sazby, která činí 32 Kč/hl.

Daň z vína a meziproductů

Informace o dani z vína a meziproductů lze nalézt v zákoně o spotřebních daních a to od § 92 až po § 100b. Předmětem daně jsou myšleny pro účely tohoto zákona vína a fermentované nápoje a meziproducty, které mají nejméně 1,2 % objemových alkoholu a maximálně 22 % objemových alkoholu. Základ daně je vyjádřen množstvím předmětu daně v hektolitrech. Pro příklad lze uvést sazbu daně pro šumivá vína, a to 2 340 Kč/hl.

Daň z tabákových výrobků

Předmětem této daně jsou cigarety, doutníky, cigarillos, tabák ke kouření. Základ daně je definován v § 102 zákona o spotřebních daních. Sazby daně jsou rozčleněny na procentní část a pevnou část. Procentní část je tvořena 27 % a pevná část například pro cigarety 1,42 Kč/kus. Dohromady však musí dosahovat výše 2,57 Kč/kus. Oblast, která se věnuje dani z tabákových výrobků, začíná § 100c a končí § 131 zákona o spotřebních daních.

Daň ze surového tabáku

Základ daně je množství surového tabáku uvedeného v kilogramech. Předmětem této daně je surový tabák. Zákon definuje, co se vše rozumí pod pojmem surový tabák, a to jako přírodně nebo uměle sušený, expandovaný list z rodu tabák. Co vše se dále považuje za surový tabák lze nalézt v § 131b odst. 2. Zvláštností zde je, že sazba daně je definována tak, že její výše odpovídá vyšší sazby daně z tabáku ke kouření (Vančurová, Láchová, 2018).

2.2.2 Energetické daně

Mezi energetické daně se řadí zemní plyn, pevné paliva a elektřina. Odvádí se tedy daň ze zemního plynu, který je nabízen k prodeji nebo je používán pro pohon motorů, pro výrobu tepla, pro stacionární motory a další. Co je přesně předmětem daně definují vybraná ustanovení zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, konkrétně § 4. Základ daně u zemního plynu je množství plynu v MWh spáleného tepla. Příkladem sazby může být 264,80 Kč za MWh spáleného tepla. Konkrétně jsou sazby definované v § 6 výše uvedeného zákona.

Daň z pevných paliv

Za pevné paliva jsou považována paliva typu: černé uhlí, brikety, bulety, hnědé uhlí, koks, rašelina a další. Přesné vyjmenování lze nalézt v § 4 části čtyřicáté šesté zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů. Základem daně je pak množství pevného paliva, které je vyjádřené v GJ spáleného tepla v původním vzorku. Sazba je udávána jako 8,50 Kč za GJ spáleného tepla.

Daň z elektřiny

Předmětem této daně je elektřina, která je uvedena pod daným kódem nomenklatury, a to kódem číslo 2716. Přesnou definici předmětu daně lze nalézt v § 4 zákona č. 261/2007 Sb. Jako základ daně se považuje množství elektřiny v MWh. Sazba je pro tuhle daň jen jedna a to 28,30 Kč za MWh. Základ daně i sazbu daně stanovuje § 6 zákona č. 261/2007 Sb.

2.2.3 Ostatní nepřímé daně

Mezi ostatní nepřímé daně se řadí daň silniční, daň z nemovitých věcí, daň z nabytí nemovitých věcí a daň z přidané hodnoty.

Daň silniční

Po novém roce podnikatelé nesmějí zaváhat. Naopak by se měli rovnou zajímat o daňové přiznání z daně silniční. Její lhůta totiž vyprší již koncem ledna. Předmětem této daně jsou vozidla provozována, ale také i registrována v České republice. Přitom tyto vozidla musí sloužit k samotnému podnikání. Zákon č. 16/1993 Sb., zákon o dani silniční, vymezuje také vozidla, která jsou od této daně osvobozena. Dále také vymezuje samotné sazby pro výpočet daně silniční, ale také různé slevy, které mohou poplatníci využít.

Daň z nemovitých věcí

Zákon 338/1992 Sb., zákon o dani z nemovitostí zahrnuje celkem dvě daně a to konkrétně daň z pozemků a daň ze staveb a jednotek. Předmětem daně z pozemků jsou takové pozemky, které jsou zaevidované v katastru nemovitostí a nachází se na území České republiky. Takovou daň pak platí samotný vlastník pozemku, či nájemce nebo pachtýř propachtovaného pozemku. V části druhé zákona o dani z nemovitostí se nachází daň ze staveb a jednotek. Takovou daň platí poplatníci, kteří jsou vlastníci takové zdanitelné stavby. Předmětem je pak stavba či jednotka, která se nachází na území České republiky.

Daň z nabytí nemovitých věcí

Takovou daň bude platit osoba, neboli poplatník daně, který nabyde vlastnické práva k dané nemovité věci, přičemž se jedná o úplatné nabytí. V zákoně 340/2013 Sb., zákonné opatření senátu o dani z nabytí nemovitých věcí lze nalézt další potřebné informace k dani z nabytí nemovitých věcí.

Daň z přidané hodnoty

Za nejobsáhlejší a nejobtížnější daň mnozí účetní považují právě daň z přidané hodnoty. K takové dani se neváže jen podání samotného daňového přiznání, ale také podání kontrolního hlášení, souhrnného hlášení a také Intrastatu. A protože se jedná opravdu o velice obsáhlou daň, nebude se v diplomové práci dále takovou daní zabývat. Informace této dani lze nalézt v zákoně 235/2004 Sb., zákon o dani z přidané hodnoty (Marková, 2018).

2.2.4 Daň z příjmů

Daň z příjmů vychází ze zákona č. 586/1992 Sb., o dani z příjmů. Tento zákon je od roku 2013 neustále novelizován. Daň z příjmů je odlišná pro fyzické osoby a právnické osoby.

Daň z příjmů fyzických osob je určena pro poplatníky, kterými jsou daňoví rezidenti nebo daňoví nerezidenti. Kdo se považuje za rezidenta či nerezidenta definuje § 2 zákona 586/1992 Sb. Díky rozlišení zda se jedná o daňového rezidenta či daňového nerezidenta, může poplatník uplatnit jinou metodiku zdanění. Daňovým rezidentem je fyzická osoba tehdy, pokud se obvykle zdržuje na území České republiky. Hlavním znakem však je, že má fyzická osoba na území České republiky své bydliště. Zákon v § 2 odst. 4 také definuje, co se považuje za obvyklé zdržování, a to tak, že fyzická osoba se na území České republiky

vyskytuje alespoň 183 dnů v kalendářním roce, přičemž nemusí těchto 183 dnů být souvisle, ale může být rozdělen i do několika období. Rozdílem mezi zdaněním daňovým rezidentem a daňovým nerezidentem je v tom, že daňový nerezident zdaňuje pouze příjmy, které mu plynou na území České republiky. Určitou úlevu mohou zaznamenat také zahraniční studenti nebo lidé, kteří dojezdí do České republiky pouze za účelem léčení. V § 2 odst. 3 zákona 586/1992 Sb. je definováno, že takové fyzické osoby, které se zde obvykle zdržují a přesahují tak dobu 183 dní se i přes to považují za daňové nerezidenty a mohou tak zdaňovat pouze příjmy, které jim plynou na území České republiky.

Předmět daně jsou pak příjmy fyzické osoby, které se rozčleňují do 5 kategorií a to:

- příjmy ze závislé činnosti, § 6 zákona o daních z příjmů (dále jen ZoDP),
- příjmy ze samostatné činnosti, § 7 ZoDP,
- příjmy z kapitálového majetku, § 8 ZoDP,
- příjmy z nájmu, § 9 ZoDP,
- ostatní příjmy, § 10 ZoDP.

Zákon také stanovuje, které příjmy fyzické osoby danit nemusí, tedy příjmy, které nejsou předmětem daně. Za takové příjmy se například považují úvěry a zápůjčky, příjmy, které osoby získali nabytím akcií nebo podílových listů. Další osvobození definuje § 3 zákona o dani z příjmů. Pokud nejsou příjmy fyzických osob předmětem daně, tyto příjmy neuvádí do daňového přiznání. Které příjmy nejsou předmětem daně z příjmů je definováno v § 3 odst. 4 zákona 586/1992 Sb. Rozdílem však jsou příjmy, které jsou osvobozené od daně z příjmů. Takové příjmy již fyzická osoba uvádí do daňového přiznání. Celkový výčet osvobozených příjmů se nachází v § 4, zákona o dani z příjmů. Příkladem však může být: příjem z prodeje rodinného domu a jeho pozemku, příjem hmotné movité věci (který je dále specifikován), ceny z úctenkové loterie a další.

Příjmy ze závislé činnosti

První oblastí zdaňování příjmů, jsou příjmy ze závislé činnosti. Zákon o daních z příjmů specifikuje příjmy ze závislé činnosti v § 6 odst. 1. Za takové příjmy se považují příjmy z pracovněprávního vztahu, funkčních požitků. Dále také příjmy za práci člena družstva, společníka v s.r.o., či komanditisty v k.s. Za příjem se dle zákona o daních z příjmů také považují odměny likvidátora a také člena orgánů PO. Tyto příjmy jsou zdaňovány 15% sazbou daně. Jaké příjmy jsou osvobozené od daně z příjmů lze najít v § 6 odst. 9. Základem daně je hrubá mzda. Za příjmy plynoucí ze závislé činnosti se považuje odměna za práci. Dále

také pokud zaměstnanec použije k soukromým účelům vozidlo. V takovém případě zákon o dani z příjmů § 6 odst. 6 definuje, že se pak za příjem zaměstnance považuje také 1 % ze vstupní ceny vozidla. Minimální částka však musí činit 1 000 Kč za kalendářní měsíc. Další variantou je situace, kdy zaměstnanec použije více automobilů v kalendářním měsíci, avšak postupně za sebou. V takovém případě se bere 1 % ze vstupní ceny toho automobilu, jehož vstupní cena je nejvyšší. Zaměstnavatel však může zaměstnanci poskytnout také v průběhu kalendářního měsíce více automobilů současně. Zdanitelným příjmem zde pak je úhrn všech vstupních cen poskytnutých automobilů zaměstnanci.

Ne však všechny výhody, které plynou zaměstnanci, jsou předmětem daně ze závislé činnosti. Pokud zaměstnavatel vyšle svého zaměstnance na pracovní cestu, náleží zaměstnanci náhrady za jízdné a stravné. Musí být však splněno několik podmínek. Náhrada za jízdné se poskytuje tehdy, pokud zaměstnanec využije k pracovní cestě svůj osobní vůz. V takovém případě se náhrada za jízdné poskytuje ve výši skutečně projetých pohonných hmot. Zaměstnanec však musí tyto skutečné výdaje na pohonné hmoty dokázat dokladem. V případě, kdy zaměstnanec neprokáže dokladem výdaje na pohonné hmoty, vypočte se dle technického průkazu průměrná spotřeba na ujetý kilometr a tato spotřeba se vynásobí skutečným počtem ujetých kilometrů na pracovní cestě. K náhradě za pohonné hmoty se připočítává náhrada za použití soukromého vozidla. Tyto náhrady definuje zákon č. 262/2006 Sb. § 157, zvaný jako zákoník práce. Konkrétně tedy, pokud zaměstnanec využije osobní automobil, náleží mu 4,10 Kč za km. Pokud použije nákladní automobil, autobus nebo také traktor, náleží mu dvojnásobek částky 4,10 Kč za km. V některých případech pracovní cesty bývají delší jak 7 pracovních dní. V takovém případě zaměstnavatel musí proplatit zaměstnanci cestu ke svému členu rodiny.

Na pracovních cestách vzniká také nárok na stravné. Zákoník práce v § 163 určuje výši stravného, které je povinen zaměstnavatel vyplatit. Nejméně se jedná o částky 82 Kč, 124 Kč, 195 Kč. Nejnížší sazba je pro pracovní cestu, která trvá 5 – 12 hodin. Druhá sazba je pro pracovní cestu, která trvá 12 – 18 hodin. Poslední nejvyšší sazba se týká pracovní cesty, která trvá déle jak 18 hodin. Zaměstnanci je během pracovního poměru také několikrát poskytován firemní stejnokroj, různé ochranné pomůcky, mycí prostředky apod. Jak bylo zmíněno na začátku, výše zmíněné náhrady nejsou předmětem daně, tudíž se nezapočítávají do základu daně.

Zákon o dani z příjmů definuje, co není předmětem daně, ale také definuje, co je od daně z příjmů osvobozeno. Osvobozené příjmy nalezneme v § 4, zákona o dani z příjmů.

Kromě příjmů uvedené v § 4 jsou také osvobozeny příjmy, které plynou z nepeněžního plnění. Za takové nepeněžní plnění lze považovat například odborný rozvoj zaměstnance, který hradí zaměstnavatel. Ve většině případů také poskytuje zaměstnavatel nepeněžní plnění v podobě stravného, poskytovaného na pracovišti a spousta dalších plnění, která jsou osvobozeny od daně z příjmů. Výčet takových osvobozených plnění lze nalézt v § 9 zákona o dani z příjmů.

Předmětem daně ze závislé činnosti nejsou jen příjmy plynoucí zaměstnanci, ale také příjmy, plynoucí z funkčních požitků. Takovými příjmy jsou například příjmy plynoucí z odměn za výkon funkce v určitých oblastech. Jedná se o oblasti například ve: státních orgánech, komorách, ale také v odborových organizacích. Výčet příjmů, které nejsou předmětem daně, je specifikován v § 6 odst. 10 zákona o dani z příjmů (Pelech, Rindová, 2017).

Příjmy ze samostatné činnosti

Fyzická osoba si jako první určí základ daně. Základ daně zákon stanovuje jako částku příjmů, která přesahuje poplatníkovi výdaje. Pokud však poplatníkovi plyne dva a více příjmů, základem daně je pak součet těchto příjmů, které převyšují přes jeho výdaje.

Za příjmy se dle zákona o daních z příjmů považují: příjmy ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství, ze živnostenského podnikání, podíl společníka v.o.s. a komplementáře k.s. na zisku. Tyto příjmy definuje § 7 odst. 1, 2 zákona o dani z příjmů. Základem daně společníka veřejné obchodní společnosti je část daňového zisku či daňové ztráty, které plynou ze společnosti. Část se odvíjí od toho, jaký má společník podíl ve společnosti. Stejně tak je i u komplementáře, kterému plynou příjmy na základě podílu v komanditní společnosti.

Za výdaje se pouze považují takové, které jsou prokazatelné a vynaložené na dosažení a zajištění příjmů. Stát však umožňuje použít tzv. paušální výdaje. Přesné znění lze nalézt v § 7 odst. 7 zákona 586/1992 Sb. Metodika spočívá v tom, že poplatník se zařadí do příslušné skupiny dle své podnikatelské činnosti a dle zařazení si uplatní procentní část výdajů. Například řemeslná činnost je zařazena pod 80% skupinu, tzn. že poplatník si může jako výdaje uplatnit 80 % svých příjmů. Výhoda spočívá v administrativní nenáročnosti, kdy poplatník eviduje pouze své příjmy. Z účetní praxe je však výhodné skutečné výdaje sledovat. Díky tomu pak může poplatník usoudit, zda jsou paušální výdaje pro něho výhodnější či nikoliv.

Český daňový systém umožňuje také poplatníkům, kterým plynou příjmy ze samostatné činnosti, využít možnost, kdy poplatník zaplatí daň, která je stanovena paušální částkou. Touto problematikou se zabývá § 7a. Princip spočívá v tom, že poplatník podá žádost na stanovení daně paušální částkou. Své příjmy si poplatník stanoví dle svého odhadu a předloží je svému správci daně. Stejně tak stanoví své výdaje. Na základě odhadnutých příjmů a výdajů stanoví správce daně daň. Nejméně tato daň však musí činit 600 Kč.

Poplatníci daně z příjmů, kterým plynou příjmy ze samostatné výdělečné činnosti, jsou povinni vést daňovou evidenci nebo účetnictví. Výjimkou jsou poplatníci, kteří uplatňují výdaje paušální částkou. V takovém případě poplatníci vedou pouze přehledy o příjmech a výdajích, knihu pohledávek. Pokud však poplatníci uplatňují skutečné výdaje, je zapotřebí vést i přehled o majetku a závazcích. Jak se oceňuje majetek a zásoby v daňové evidenci stanovuje § 7b zákona o dani z příjmů.

Příjmy z kapitálového majetku

Za takové příjmy se považují převážně podíly na zisku z obchodní korporace, dále úroky z držby cenných papírů, výhry, plnění ze soukromého životního pojištění. Další příjmy, které se zdaňují dle § 8 ZoDP lze najít v odst. 1.

Příjmy z nájmu

Pokud poplatníkovi plynou příjmy z nájmu nemovitých věcí nebo bytů, či z nájmu movitých věcí, musí je zdaňovat dle § 9 ZoDP. Zákon o daních z příjmů umožňuje využít opět výdaje procentem. V takovém případě poplatník stanoví své výdaje jako 30 % svých příjmů z nájmu.

Ostatní příjmy

Mezi ostatní příjmy lze zařadit příjmy, které plynou z převodu nemovité věci, cenných papírů, podílů, ale také příjmy plynoucí z výhry z hazardních her, z reklamních soutěží apod. Příjmy jsou opět vymezeny v § 10 odst. 1 ZoDP.

Určitou formu daňové optimalizace umožňuje § 13 příjmy a výdaje spolupracujících osob. V takovém případě lze část příjmů a výdajů přerozdělit mezi spolupracující manželku či manžela. Dále také mezi spolupracující osobu, která společně žije v hospodařící společnosti a také spolupracujícího člena rodiny, který se zúčastní na provozu rodinného závodu. Pokud má manžel i spolupracující manželku, může na ni převést část příjmů a výdajů. Taková část však nesmí přesáhnout více jak 50 %. Dále je také limitována nejvíce 540 000 Kč za

zdaňovací období a maximálně 45 000 Kč za každý kalendářní měsíc spolupráce. Pokud se jedná o ostatní spolupracující osoby, jsou tyto limity nižší. Konkrétně 30 % a částky 180 000 Kč za rok a 15 000 Kč za každý kalendářní měsíc spolupráce. Zákon o dani z příjmů však zakazuje takto přerozdělovat příjmy na dítě, které nemá ještě dokončenou povinnou školní docházku a také na dítě, na které je uplatňováno daňové zvýhodnění na vyživované dítě. To samé se také týká manželky nebo manžela. Nelze přerozdělit příjmy a výdaje na manžela či manželku, na které je uplatněna sleva na manželku či manžela. Logickým zákazem je také zákaz přerozdělovat příjmy a výdaje na poplatníka nebo od poplatníka, který zemřel.

Nezdanitelné části základu daně

Český daňový systém určitou formou odměňuje či podporuje poplatníky. Takovou formou jsou nezdanitelné části základu daně. Takové nezdanitelné části základu daně se odečítají od vyčísleného základu daně a snižují tak výpočtovou základnu pro daň z příjmů. Nezdanitelným částem základu daně se věnuje § 15 zákona o dani z příjmů. Díky tomu, že český daňový systém umožňuje poplatníkům odečíst si od základu daně hodnotu poskytnutého daru určitým organizacím, tak podněcuje poplatníky k tomu, aby takové dary vůbec poskytovali. Všeobecně se jedná o organizace, či obce, organizační složky státu, které vykonávají veřejnosti prospěšnou činnost. Výčet podmínek lze nalézt v daném paragrafu a jeho prvním odstavci.

Další nezdanitelnou částí, kterou hojně poplatníci využívají, je odečet úroků. Jedná se o úroky, které byly zaplacený během roku. Musí se však jednat o úroky plynoucí z hypotečního úvěru nebo také ze stavebního spoření. Nejvyšší možnou částkou, kterou si může poplatník odečíst od základu daně, je částka 300 000 Kč za zdaňovací období. Touto formou stát podporuje mladé rodiny, které si musely vzít hypotéku na rodinné bydlení. Celé znění definuje § 15 odst. 3, 4 ZoDP.

Poplatník, který si platí navíc penzijní pojištění, je zde také ve výhodě. Hodnotu zaplaceného pojištění si totiž může odečíst od základu daně. Zákon o dani z příjmů v § 15 odst. 5 však stanovuje, že si lze odečíst pouze částku, u kterého je poskytován maximální státní příspěvek. Pro rok 2018 je to částka 1 000 Kč a více, při níž je poskytován státní příspěvek ve výši 230 Kč. Pro poplatníky to tedy znamená, že si mohou odečíst penzijní pojištění pouze tehdy, pokud si měsíčně platí více jak 1 000 Kč.

Stejnou výhodu získávají poplatníci, kteří si platí soukromé životní pojištění. Zákon o dani z příjmů v § 15 odst. 6 však stanovuje rozsáhlé podmínky. Jedná se například o podmínku, že výplata z takového plnění je poskytnuta až v kalendářním roce, ve kterém

poplatník dosáhne věku 60 let. Další podmínkou je, že pojištění musí být sjednáno minimálně na dobu 5 let. Takové pojistné navíc musí být na riziko dožití nebo na riziko smrti a dožití. Nejvyšší částkou, kterou si poplatník může odečíst za zdaňovací období, je částka 24 000 Kč. Nevýhodou je to, že pokud poplatník v průběhu roku, zruší takové životní pojištění, je povinen částky, o které si snížil svůj základ daně zpětně dodanit. Takové zpětné dodanění se pak daní jako ostatní příjem dle § 10 zákona o dani z příjmů.

Od základu daně lze také odečíst částku, kterou zaměstnanci zaplatí za odborové organizace. Maximální částka je 3 000 Kč za zdaňovací období a 1,5 % zdanitelných příjmů, dle § 6.

Další nezdánitelnou částí, díky které stát podporuje k dalšímu vzdělávání poplatníků, je snížení základu daně o částku, kterou poplatník zaplatil za zkoušky, které zajišťují další vzdělávání. Podmínkou je, že tyto zkoušky nesmí být hrazeny zaměstnavatelem a zároveň si je poplatník neuplatnil jako výdaj, který snižuje příjmy, dle § 7. Nejvyšší částkou, kterou si poplatník může snížit základ daně je částka 10 000 Kč za zdaňovací období. Pokud se jedná o poplatníka se zdravotním postižením, zvyšuje se tato částka na 13 000 Kč. Částka se zvyšuje na 15 000 Kč, pokud se jedná o poplatníka s těžkým zdravotním postižením.

Poplatníci, kteří jsou dobrovolnými dárci krve, získávají také daňové zvýhodnění ve formě nezdánitelné části základu daně. Za každý odběr krve ve zdaňovacím období si může poplatník odečíst částku 3 000 Kč. Podmínkou však je, že za tento odběr krve nebyla poskytnuta finanční náhrada. Pokud poplatník daruje některý svůj orgán, jeho snížení základu daně se snižuje o 20 000 Kč. Stejná částka se snižuje, pokud se poplatník zúčastní odběru krevetvorných buněk. Celé znění definuje § 15 odst. 1 ZoDP.

Solidární zvýšení daně

Pokud poplatníkovi příjmy přesahují vysokou částku, musí platit tzv. solidární daň. V zákoně o dani z příjmů lze solidární daň nalézt pod § 16a. Důležitá je zde částka 1 438 992 Kč. Taková částka odpovídá 48 násobku průměrné mzdy v roce 2018. Pokud totiž poplatníkovi příjmy přesáhnou tuto částku, musí zaplatit solidární daň. Kladný rozdíl mezi příjmy a danou částkou se zdaní 7 %. Do příjmů, které se porovnávají s danou částkou, se zahrnují příjmy ze závislé činnosti, ale také příjmy ze samostatné výdělečné činnosti. V praxi však může nastat i situace, kdy má poplatník vysoké příjmy ze závislé činnosti, avšak ze samostatné výdělečné činnosti vykazuje ztrátu. Paragraf 16 odst. 3 ZoDP umožňuje takovou ztrátu odečíst od příjmů, které plynou ze závislé činnosti.

Slevy na dani

Slevy, které plynou poplatníkům daně z příjmů fyzických osob, jsou definovány v § 35ba ZoDP. Slevy na dani, na rozdíl od nezdanitelných částí základu daně, se odečítají až od samotné daně. Za základní slevu lze považovat slevu na poplatníka. Na takovou slevu má každý poplatník, i když mu zdanitelné příjmy plynuly i jen po část zdaňovacího období. Od vypočtené daně si může poplatník odečíst 24 840 Kč za celý kalendářní rok. V praxi běžně podepisují poplatníci tzv. růžový papír. Jedná se o prohlášení k dani. Díky podepsanému prohlášení na zdaňovací období, si může poplatník slevu na poplatníka uplatňovat měsíčně. Dalo by se říci, že díky podepsanému prohlášení, má poplatník měsíčně vyšší příjem, protože výsledná daň je nižší než bez podepsaného prohlášení. I přesto se v praxi lze setkat s poplatníky, kteří prohlášení nepodepíší. Dělají to se záměrem, že po podání daňového přiznání pak dostanou po uplatnění slevy celou částku zpět. Správněji řečeno, vrátí se jim zálohy na dani, které platily v průběhu kalendářního roku.

Ve stejné výši, lze uplatnit slevu na manžela či manželku. Podmínky pro uplatnění slevy definuje § 35ba odst. 1 písm. b ZoDP. Taková sleva je poskytnuta poplatníkům, jejichž partneři nedosahují za celý kalendářní rok, příjmů ve výši 68 000 Kč. Podmínkou však je, že musejí partneři žít ve společně hospodařící domácnosti a být ve svazku manželském. Pokud je partner, na kterého je uplatňována sleva, zdravotně postižená, neboli je držitelem průkazu ZTP/P, může si poplatník odečíst od výsledné daně částku 49 680 Kč. Do příjmů, které nesmějí překročit částku 68 000 Kč, se nezapočítávají všechny příjmy. Takovými příjmy, které se nezapočítávají, jsou například: dávky státní sociální podpory, dávky osobám se zdravotním postižením, dávky péčovské péče, příspěvek na péči, stipendia a další. Diskutovaným tématem je, zda se do příjmů zahrnuje tzv. mateřská či rodičovský příspěvek. Peněžitá pomoc v mateřství se do příjmů započítává, avšak rodičovský příspěvek již ne.

Zákon o dani z příjmů umožňuje od výsledné daně také odečíst slevu na invaliditu. Takovou slevu může využít pouze poplatník, který pobírá invalidní důchod. Sleva činí 2 520 Kč, pokud se jedná o invalidní důchod druhého nebo třetího stupně. Částka se zvyšuje na 5040 Kč, pokud poplatník pobírá invalidní důchod třetího stupně. Téměř trojnásobek částky může poplatník odečíst od výsledné daně z příjmů, pokud je poplatník držitelem průkazu ZTP/P. Taková částka pak činí přesně 16 140 Kč. Slevu na invaliditu definuje § 35ba odst.1 písm. c, d, e ZoDP.

Zvýhodnění jsou také studenti, kteří si přivydělávají během studia. Studenti od 18 až 26 let si totiž mohou uplatnit slevu na studenta. Student si však může uplatnit slevu jen na ty

měsíce, ve kterých se soustavně připravoval na budoucí povolání studiem. Výše slevy činí 4 020 Kč za zdaňovací období. Zákon o dani z příjmů se opírá o zákon č. 155/1995 Sb., který definuje kdo je považován za studenta. Podmínky pro uplatnění slevy pak již definuje § 35ba odst. 1 písm. f ZoDP.

Takzvané „školkovné“ spočívá v tom, že poplatník, který umísťuje své děti do předškolského zařízení, může své výdaje na toto umístění odečíst z výsledné daně. Horní hranice slevy je stanovena na výši minimální mzdy pro dané zdaňovací období. Tzn. pokud by si poplatník podával daňové přiznání za rok 2018, lze uplatnit slevu na umístění dítěte až do výše 12 200 Kč. Sleva na umístění dítěte je definována v samostatném § 35bb ZoDP.

V prosinci 2016 daňový systém postihla novinka, která se týkala EET. Taková novinka má zabránit úniku odvodů daní z příjmů. Elektronická evidence tržeb však zasáhla malé živnostníky. Živnostníci argumentovali tím, že je systém pro zavedení elektronické evidence tržeb drahý. Proto stát vyšel živnostníkům vstříc ve formě slevy na evidenci tržeb. Tato sleva činí 5 000 Kč. Sleva však může činit nejvýše rozdíl mezi 15 % ZD a slevy na poplatníka. Vzhledem k tomu, že EET je rozdělena do několika fází, může se sleva uplatnit za zdaňovací období, kdy poprvé vznikla poplatníkovi povinnost EET zavést. Konkrétně tedy, v období, kdy poprvé zaevidoval v takovém systému svou tržbu. Výše zmíněné definuje § 35bc ZoDP.

Největší podporu, kterou poskytuje daňový systém v České republice, je daňové zvýhodnění na vyživované dítě, které definuje § 35c ZoDP. Takové zvýhodnění si může uplatnit poplatník, který žije ve společně hospodařící domácnosti spolu s dítětem. Zvýhodnění se zvyšuje s počtem dětí. Pokud poplatník má pouze jedno dítě, jeho roční sleva činí 15 204 Kč. Pokud má poplatník dvě děti, jeho daňové zvýhodnění na druhé dítě činí 19 404 Kč za rok. Částka se zvyšuje na 20 604 Kč za třetí, pokud poplatník má tři a více dětí. Výhodou takového daňového zvýhodnění je ta, že poplatníkovi může vzniknout daňový bonus. Vyplacený bonus však musí být vyšší jak 100 Kč, ale nesmí přesahovat částku 60 300 Kč ročně.

Podmínkou takového daňového zvýhodnění je, že poplatník musí mít příjmy ze závislé činnosti nebo příjmy ze samostatné výdělečné činnosti. Takové příjmy musí být alespoň ve výši šestinásobku minimální mzdy. Pro rok 2018 je to tedy 73 200 Kč. Zákon o dani z příjmů v § 35c odst. 6 definuje pojem vyživovaného dítěte. Za takové dítě se dle zákona o dani z příjmů považuje dítě vlastní, dítě druhého z manželů, ale také vnuk pokud jeho rodiče nemají dostatečné příjmy. Daňové zvýhodnění se může uplatnit pouze na dítě,

ktelé je buď nezletilé a pokud již dovrší zletilosti, lze uplatnit zvýhodnění jen za určitých podmínek. Takové podmínky definuje § 35c odst. 6. písm. b. Jedná se o dítě, které se soustavně připravuje na budoucí povolání studiem, nebo se nemůže soustavně připravovat kvůli nemoci nebo úrazu dítěte, a nebo také dítě, které nemůže vykonávat samostatnou výdělečnou činnost z důvodu dlouhodobého nepříznivého zdravotního stavu. Pokud takové dítě je držitelem průkazu ZTP/P, může si poplatník uplatnit daňové zvýhodnění ve dvojnásobné výši.

Takové zvýhodnění může uplatnit jen jeden z rodičů. Poplatník by měl ke svému daňovému přiznání přiložit prohlášení druhého rodiče, že si daňové zvýhodnění v daném zdaňovacím období neuplatňuje. A zároveň pokud poplatníkovi vychází nárok na daňový bonus, musí si o vyplacení daňového bonusu požádat. Pokud dítě nesplňuje výše uvedené podmínky, lze si daňové zvýhodnění uplatnit jen na ty měsíce, ve kterých podmínky splněny byly. Příkladem může být ukončení studia (Kubátová, 2015).

2.3 Změny v daních 2019

Diskutovanou změnou v roce 2018 bylo zrušení superhrubé mzdy. Tato změna by přinesla poplatníkům velké daňové úlevy. Samotná daň z příjmů by se totiž počítala z nižšího daňového základu. Tato změna však nebyla přijata úplně. ODS totiž předpokládalo snížení příjmů z odvodů daně z příjmů až o 55 milion korun ročně, ministerstvo financí ještě více. Takovou změnu mělo také doprovázet zavedení progresivní sazby daně.

K určité změně při výpočtu daní z příjmů však došlo. Změna se týká zaměstnanců, kteří sice pobírají mzdu v České republice, nicméně jejich odvody z pojistného se řídí právními předpisy jiného členského státu. Dříve se daň počítala z tzv. fiktivní superhrubé mzdy. Výpočet spočíval v tom, že k hrubé mzdě se připočetli fiktivních 34 %, které odvádí zaměstnavatel za zaměstnance na pojistném, a z této fiktivní částky se vypočítala daň. Zaměstnavatel však žádné pojistné neodváděl. Od ledna 2019 došlo ke změně, kdy se k hrubé mzdě takových zaměstnanců musí připočíst opravdové odvody na pojistném v jiném členském státě EU. Tato změna může přinést mnohým účetním problém, protože si nově budou muset zjišťovat, jaké konkrétní procenta se odvádí v určitých zemích EU. Například v Rumunsku k takovému odvodu pojistného za zaměstnavatele nedochází. Takový zaměstnanec pak budou ve výhodě. Složitá situace se pak nabízí v případě, kdy zaměstnanec dosáhne tzv. maximálního stropu a již ze svých příjmů pojistné neodvádí. Tyto stropy nejsou

však v každé zemi stejné a typicky k tomu dochází právě v Německu. Takové situace však ještě nemají žádné metodické pokyny.¹

Další změnou je zúžení definice základního investičního fondu. Existuje totiž daňové zvýhodnění pro určité investiční fondy, které na rozdíl od klasických právnických osob, nemají zdanění 19% sazbou daně, ale pouze ve výši 5 %. Změna tedy přináší užší definici investičního fondu. K takové změně došlo především kvůli tomu, že velké developerské firmy takového zvýhodnění využívali, i když se takovým investováním na finančním trhu primárně nezabývaly. Zúžením definice tedy došlo k tomu, že daňového zvýhodnění dosáhnou pouze ty fondy, které aktivně investují na finančních trzích.

V oblasti dani z přidané hodnoty lze očekávat, že tzv. plošný reverse charge bude uplatněn také v České republice. Uplatnění takového režimu bude pro plnění nad 17 500 €. Změna novely, kterou již podepsal prezident, je přeražení do druhé snížené sazby daně z přidané hodnoty a to 10 % u jízdného pozemní a vodní hromadné pravidelné dopravy cestujících a jejich zavazadel.

Starou, ale zároveň i aktuální novinkou je uplatňování DPH u společníků bez právní subjektivity. Tito společníci si dříve určili jednoho společníka, za kterého se bude podávat daňové přiznání k dani z přidané hodnoty. Ostatní společníci tak podali nulové daňové přiznání. Od 1. 7. 2017 však novela zákona č. 170/2017 Sb. zrušila stávající možnost, určit si jednoho společníka k odvodu DPH. Nově tedy musí společníci plnit povinnosti vztahující se k DPH každý individuálně sám za sebe. Novela však umožňuje starý systém používat až do 31. 12. 2018, proto je tedy starou, ale zároveň aktuální novinkou. Od 1. 1. 2019 musejí tedy všichni společníci bez právní subjektivity postupovat dle nových pravidel. Protože se jedná o celkem složitou problematiku, vydalo Generální finanční ředitelství informace, jak při takové změně postupovat. Takové informace lze nalézt na stránkách Generálního finančního ředitelství, v sekci finanční správa.²

Příjemnou změnu pocítí také zaměstnanci, kteří jsou vysláni na pracovní cesty. Další změna se totiž týká navýšení stravného a náhrady za 1 km jízdy pro osobní automobily pro rok 2019. Jedná se například o zvýšení z 82 Kč na 97 Kč při pracovní cestě, která trvá 5 až 12 hod. Přesné čísla lze nalézt ve vyhlášce č. 333/2018 Sb.

Změna, která se týká dohody o pracovní činnosti, nabyla účinnosti již 1. 1. 2019. Jedná se o zvýšení hranice, která zakládá účast na nemocenském pojištění. Dříve tato hranice

---

¹ <https://accace.cz/superhruba-mzda-zmena-od-ledna-2019-news-flash/>

² <https://www.financnisprava.cz/cs/financni-sprava/pro-media/tiskove-zpravy/tz-2018/upozorneni-na-zmenu-uplatnovani-dph-u-spolecniku-spolecnosti-9448>

byla ve výši 2 500 Kč, nyní se navýšila na výši 3 000 Kč. Tato hranice se však zatím vztahuje pouze na nemocenské pojištění. V únoru se předpokládá, že vyjde v platnost také změna, že s navýšením hranice na 3 000 Kč, se také bude do této výše jednat o srážkovou daň. Tzn. pokud zaměstnanci plynou příjmy ze zaměstnání na základě dohody o pracovní činnosti do 3 000 Kč za měsíc, zaměstnavatel strhává srážkovou daň. Nad 3 000 Kč se pak jedná o zálohovou daň. Taková změna by byla pak promítnuta ve mzdách za březen 2019.

Další administrativní změnou je zavedení oznamovací povinnosti příjmů vyplácených do zahraničí. Takové vyplácení se řídí § 38d odst. 3. S účinností se budou muset oznamovat také příjmy, které jsou například osvobozené od daně vyplácené do zahraničí. Jedná se především o podíly na zisku, které jsou osvobozené od daně, pokud se jedná o vyplácení podílu dceřinou společností na mateřskou společnost. Podmínkou však je, že musí měsíčně přesáhnout hranici 100 000 Kč měsíčně.

V dalších letech se dá očekávat přeražení dodání tepla do druhé snížené sazby daně a také určitých úprav daně z přidané hodnoty pro finanční leasing.

Aktualizace proběhly také v oblasti prominutí pokut souvisejících s kontrolním hlášením. Možnosti prominutí pokut jsou tedy:

- 1 000 Kč v případě, kdy je podáno dodatečné daňové přiznání (po stanovené lhůtě) a to bez výzvy správce daně,
- 10 000 Kč, pokud správce daně poplatníka vyzve a ten jej podá v náhradní lhůtě,
- 30 000 Kč, pokud správce daně poplatníka vyzve k změně, doplnění či potvrzení údajů v kontrolním hlášení, a i přes to poplatník nepodá následné kontrolní hlášení,
- 50 000 Kč pokud poplatník nepodá kontrolní hlášení ani v náhradní lhůtě,
- 500 000 Kč pokud správce uzná, že poplatník závažně ztěžuje, maří správu daní a to tím, že nepodává kontrolní hlášení.³

Další informace se týká výše uvedené slevy na umístění dítěte. Finanční správa potvrdila, že se zaměří na formální potvrzení o výši zaplaceného „školovného“. Poplatníci si tak budou muset dávat pozor, jaký doklad jim příslušné školské zařízení vydá. Mohli by tak radě poplatníků vzniknout daňové problémy z uplatnění slevy na umístění dítěte.

Se zajímavou myšlenkou přišlo Ministerstvo financí ČR v roce 2019. Myšlenka spočívala v tom, že OSVČ budou státu odvádět jednotnou platbu. Dosud OSVČ podávali daňové přiznání, přehled o příjmech a výdajích pro okresní správu sociálního zabezpečení

---

³ <https://www.financnisprava.cz/cs/dane/dane/dan-z-pridane-hodnoty/kontrolni-hlaseni-DPH/sankce>

a příslušnou zdravotní pojišťovnu. Myšlenka ministerstva financí spočívá v tom, že OSVČ již nebude muset podávat tři formuláře a místo nich, bude odvádět státu jednou měsíčně platbu ve výši cca 5 400 – 5 500 Kč. Tato částka by měla zahrnovat jak sociální pojištění tak i zdravotní pojištění a daň z příjmů ve výši cca 500 Kč. Jednotná platba by byla umožněna jen OSVČ, které dosahují příjmů za kalendářní období do 1 mil. Kč. Tato myšlenka je však doprovázena spousty otázek. Jako první podnikatele napadne otázka: Proč jsme vlastně pořizovali EET, když nyní své příjmy sledovat nemusíme. Druhou otázkou bývá zejména: Jak OSVČ zjistí, že překročila limit 1 milion Kč a nestala se tak měsíčním plátcem DPH, když nesleduje své příjmy. Co se bude předkládat bankám, když bude OSVČ žádat o úvěr. Budou se muset vytvořit nová pracovní místa pro úředníky, kteří se budou o příchozí platby starat a přiřazovat je správně na sociální, zdravotní pojištění a daň? Ministerstvo financí bude muset takovou myšlenku hodně zvážit a vyřešit ji tak, aby pro podnikatele byla opravdu usnadněním a ne jen dalším zmatečným chaosem. Myšlenka se dle mého názoru také nelíbí externím účetním, které často zpracovávají dané přehledy a přiznání malým podnikatelům a kvůli jednotné platbě by přišli o část svých klientů a tím pádem i o část svého výdělku.⁴

Vzhledem k tomu, že od roku 2019 byla navýšena minimální mzda z částky 12 200 Kč na částku 13 350 Kč, došlo také k navýšení limitů, které se odvíjí od min. či průměrné mzdy. Jedná se například o odpočet na školkovném, který v roce 2019 bude činit 13 350 Kč. Dále také hranice pro solidární daň, která se odvíjí od průměrné mzdy. Pro rok 2019 bude hranice ve výši 1 569 552 Kč. V roce 2019 se také zvýší minimální platba záloh na sociálním a zdravotním pojištění.

---

⁴<https://www.podnikatel.cz/clanky/jeden-pausal-pro-osvc-misto-zaloh-priznani-a-prehledu-zatim-nejasejte/>

3. Charakteristika daňového systému v Spolkové republice Německo

Před zaměřením na samotný daňový systém je účelné si připomenout pár základních ukazatelů země a jeho hlavní daňové charakteristiky. Německo se pyšní počtem 82 milionů obyvatel, při své rozloze 357 000 km². Jeho hlavním městem je Berlín a národní měnou je euro. Závratným rokem byl rok 1968, kdy se rozhodlo Německo zavést daň z přidané hodnoty. Daňová kvóta činí 38,7 %.

Federativní stát je rozčleněn na šestnáct spolkových zemí. Všechny tyto spolkové země mají svou vlastní ústavu, parlament a také vládu. Parlament se skládá ze Spolkové rady a také ze Spolkového sněmu.

3.1 Historie

Před rokem 1919, kdy teprve docházelo k sjednocení říšské finanční správy, byla správa přímých daní pouze záležitostí jednotlivých států německé říše. Každá taková země měla svůj daňový zákon a také volila strukturu orgánů a určovala postupy dle vlastního uvážení. I právní postavení jednotlivých daňových úředníků se v zemích lišilo. Především v jižní části Německa a to zejména Bavorsko a Wurttembersko, se rozvinuly nezávislé a efektivní daňové správy s dobře vyškoleným personálem až v průběhu 19. století. Naproti tomu v severní části Německa neexistovaly žádné nezávislé daňové úřady. V Prusku byla například správa přímých daní odpovědností vnitřní správy. Zajímavostí je, že určení daní bylo předmětem hodnotících komisí, ve kterých byli zvoleni nebo jmenováni samotní občané. Městské pokladny byly zodpovědné za samotné výběry. Dobře vyškolená daňová správa zde neexistovala. V roce 1871 byla německá říše finančně stálou součástí jednotlivých států. Říše se dostala ke clům a některým spotřebním daním, také k dani z dopravy. Přístup k přímým daním byl však říši zatím odepřen. Deficity v říšském rozpočtu byly pokryty tzv. Matrikularbeiträge jednotlivých států. Matrikularbeiträge je historický termín pro určité finanční příspěvky, které byly vypláceny vyššímu státnímu úřadu.

Finanční prostředky říše byly v raných dobách spravovány v říšském kancelářství. Teprve v červenci 1879 byl založen nezávislý nejvyšší daňový orgán a to ministerstvo financí. Původně mělo státní zástupce a později i státního tajemníka. Státní pokladna původně sídlila

ve Wilhelmstrasse 74, od roku 1883 v budově v Berlíně. Tato stavba byla provedena v letech 1873 - 1877 podle plánů Mörena a Neumanna, architektem Richardem Wolffensteinem.

V roce 1890 se stal pruským ministrem financí Johannes von Miquel. Ministrem byl 11 let, tedy až do roku 1901. Komplexní finanční a daňová reforma z roku 1891 až 1893 výrazně ovlivnila pruský a německý daňový systém. Taková reforma nese jméno samotného Johannese von Miquela. Významnou součástí této reformy bylo zavedení daně z příjmů, které bylo doplněno o daň z majetku, dále také i přeměnu obchodních a majetkových daní. V roce 1906 byla říše schopna prosadit dědickou daň a v roce 1913 daň z nemovitosti. Také se zaměřila na přímé daně vůči jednotlivým státům.

Další důležitou finanční a daňovou reformu zažilo Německo v roce 1919 - 1920. V této době byl ministrem financí Matthias Erzberger. Obrovský dluh německé říše v první světové válce a vysoké interní a externí náklady vedly ke kompletní rekonstrukci finanční ústavy a řídicího systému. Říše převzala legislativní a příjmovou kompetenci pro nejvýnosnější daně (včetně daně z příjmů). Pro stanovení a výběr daní z majetku a dopravy, včetně cla a spotřebních daní, byla zřízena nová jednotná finanční správa říše. Nová reforma a daňový řád z prosince 1919 přinesly celonárodní sjednocení dříve roztržitého daňového práva. Zároveň způsobily prudký nárůst daní. Jejich fiskální úspěch byl silně ovlivněn následnou inflací v roce 1922 až 1923. Finanční a daňová reforma ovlivnila základní strukturu německého daňového systému a daňového práva až do současnosti. Celosvětová hospodářská krize vedla k výraznému poklesu národního důchodu, rychlému nárůstu nezaměstnanosti a výraznému deficitu v rozpočtu říše. S programem vytváření pracovních míst z roku 1932 byl zahájen obrat k expanzivní fiskální politice, který pokračoval po „národním socialistickém“ obsazení moci v roce 1933.

O revitalizaci ekonomiky a poté i k zlepšení ekonomiky se postarala finanční politika „třetí říše“. Reinhardtova daňová reforma z roku 1934 zapříčinila, že daňový zákon byl více a více pod vlivem nacistické ideologie. Daňoví poplatníci byli postaveni do pozadí a daňová správa posilovala. Během druhé světové války prudce stoupala zadluženost říše a daňová zatíženost. Nicméně s rozpadem německé říše v roce 1945 byla zřízena jednotná říšská finanční správa z roku 1919. I přes rozpad německé říše daňové úřady dále pokračovaly v činnosti. Právní předpisy v roce 1946 vedly k nejtěžším zdaněním, které kdy v Německu existovalo. Měnová reforma z roku 1948 oživila ekonomiku v západní části Německa. Byla také zřízena komise pro vyšetřování role říšského ministerstva financí v době národního socialismu.

Po roce 1945 vznikl základní zákon. Tento základní zákon z roku 1949 vytvořil samostatné finanční správy federálních a státních vlád. První spolkový ministr financí Fritz Schaeffer se snažil v jeho osmiletém období odstranit následky způsobené národně-socialistickým režimem a války. Zajistil hodnotu peněz pomocí přísné rozpočtové politiky a také stimuloval ekonomiku pomocí konzistentního snížení daní. Také plánoval ekologickou reformu, která se bohužel neuskutečnila. Došlo také k provedení významné reformy, která se týkala zákona o dani z obratu z roku 1967, který předcházela dani z přidané hodnoty. Postupně se rozpočtový zákon, který byl zastaralý, přizpůsoboval potřebám moderní finanční ekonomiky. V roce 1946 byly daňové úřady pověřeny evidencí a spravováním majetku bývalé německé říše.

V květnu 1971 bylo vytvořeno Federální ministerstvo hospodářství a financí, které vedl ministr Karel Schiller.⁵

Významným rokem pro Německo byl rok 2001. V tomto roce proběhla velká reforma samotné daňové soustavy. Účelem zavedení takových reforem bylo zvýšit mezinárodní konkurenceschopnost. V tomto roce došlo ke snížení sazby daně z příjmů právnických osob na jednotných 25 % a také byl zaveden příplatek solidarity. Ten byl zaveden na financování obnovy infrastruktury, školství, zdravotnictví a dalších oblastí v nových spolkových zemích.

3.2 Daňový systém v Německu v současnosti

Dle německého daňového systému lze daně rozlišit na čtyři kategorie. První kategorií jsou, jako obdobně u nás, důchodové daně. Mezi takové daně patří: daň z příjmů fyzických osob, daň z příjmů právnických osob, dále také živnostenská daň, solidární příplatek, který je placen jak fyzickými tak i právnickými osobami ve výši 5,5 % a jako poslední církevní daň. Odlišností od české daňové soustavy je to, že u daní z příjmů je uplatňováno lineárně – progresivní zdanění.

Druhou kategorií jsou majetkové daně. Mezi takové daně Německo řadí daň z nemovitosti, daň dědickou, daň z motorových vozidel a daň darovací. Třetí kategorií jsou spotřební daně. Stejně jako u nás, se mezi takové daně řadí hlavně daň z přidané hodnoty. Tato daň je pro Německo velmi významnou, protože zaujímá až 30 % ze všech daňových příjmů. Další samotné spotřební daně jsou například: daň z piva, daň z kávy, daň z dovozu

---

⁵https://www.bundesfinanzministerium.de/Web/DE/Ministerium/Geschichte/Geschichte_der_deutschen_Finanzverwaltung/geschichte_der_deutschen_finanzverwaltung.html

a ostatní spotřební daně, které zahrnuje i český daňový systém. Poslední kategorií jsou ostatní daně, mezi něž se řadí především ekologická daň (Nerudová, 2014).

3.2.1 Daň z příjmů

Daně z příjmů je buď daň vybíraná státem od fyzických osob a protějšek je pak korporační daň. Daň z příjmů je jedním z nejdůležitějších zdrojů příjmů německého státu. Jedná se o komunální daň, protože výnosy z výběru daní jsou rozděleny pro federální vládu, státy a obce. Daň z příjmů je v zákoně definována jako daň, která přímo získává příjmy jakéhokoli druhu a je vyplácena státu. Daň z příjmů je založena na komplexním souboru daní a předpisů, které jsou součástí německého daňového řádu. Základem je daňový zákoník, který uvádí základní pravidla zdanění s odkazem na daňové právo.

Daň z příjmů je upravena:

- zákonem o daních z příjmů (EStG),
- příslušným prováděcím nařízením o zdanění příjmů (EStDV),
- zákonem o zahraničních daních (AStG),
- zákonem o daních z transformace (UmwStG),
- zákonem o modernizaci daňového řízení z roku 2016.⁶

3.2.2 Daň z příjmů fyzických osob

DPFO se stejně jako v českém daňovém systému dá rozdělit do více kategorií jako je poplatník, předmět daně a odčitatelné výdaje. Slevy na daně v německém daňovém systému neexistují, za to systém poskytuje velkou skupinu výdajů, které si lze od základu daně odečíst.

Poplatník daně z příjmů fyzických osob

Stejně jako v českém daňovém systému, se vyskytuje v německém daňovém systému pojem daňový rezident a daňový nerezident. Pokud osoba, která má bydliště v Německu nebo zde obvykle pobývá, podléhá tzv. neomezené dani z příjmů, přičemž není důležité, zda je nebo není německý občan. Pokud osoba nemá bydliště a ani zde obvykle nepobývá, ale přesto získává příjem v této zemi, jedná se o osobu s omezenou daňovou povinností. Omezená daňová povinnost pak znamená, že do daně z příjmů nejsou zahrnovány zahraniční příjmy. Také lze v takovém případě využít běžně dostupných příspěvků jako je základní příspěvek, zvláštní výdaje či mimořádné výdaje. Podrobnosti lze nalézt v § 49 EStG.

---

⁶ <https://www.ionos.de/startupguide/unternehmensfuehrung/einkommensteuer/>

Předmět daně

Příjmy, které podléhají dani z příjmů lze nalézt v § 2 EStG. Jedná se obdobně jako u nás o příjmy ze zemědělství a lesnictví, výnosy z obchodních operací, příjmy ze samostatné výdělečné činnosti, příjmy ze zaměstnání, výnosy z kapitálových aktiv, výnosy z pronájmu a leasingu, a jiné. Za příjem v zemědělství, lesnictví a samostatné výdělečné činnosti se považuje zisk, který je dále definován v § 4 až 7 a 13a EStG. Pro ostatní činnosti se příjem považuje přebytek příjmů nad náklady (Široký, 2018).

Příjmy osvobozené od daně z příjmů

Německý zákon o dani z příjmů samozřejmě obsahuje také příjmy, které jsou od daně z příjmů osvobozeny. Tyto příjmy jsou definovány v § 3 EStG. Za takové příjmy se považují především příjmy ze zdravotního pojištění, nemocenské pojištění a příjmy plynoucí ze zákonného úrazového pojištění. Dále jsou to dávky a přídavky na děti, včetně dávek, které plynou zemědělcům na základě penzijního pojištění. Obdobně je osvobozen příspěvek v mateřství či příjmy plynoucí během rodičovské dovolené. V oblasti nezaměstnanosti jsou dávky v období nezaměstnanosti také osvobozené. Zajímavostí je tzv. start-up grant, který podporuje studenty, absolventy či vědce z univerzit a výzkumných ústavů. Tento program podporuje tyto subjekty v přeměně jejich podnikatelského záměru na obchodní plán. Musí se však tyto záměry týkat především inovačních technologií či projektů založených na znalostech s významnými a jedinečnými rysy a dobrými obchodními vyhlídky na úspěch.⁷

Odpočitatelné položky (výdaje)

Výdaje, které si může poplatník odečíst od základu daně lze shrnout do 8 bodů:

- 1) poplatník samoživitel,
- 2) starobní úleva,
- 3) odčitatelná položka pro příjmy ze zemědělství a lesnictví,
- 4) odpočet ztráty,
- 5) ostatní výdaje,
- 6) zvláštní výdaje,
- 7) mimořádné výdaje,
- 8) děti.

---

⁷ <https://www.exist.de/EN/Programme/EXIST-Business-Startup-Grant/content.html>

Vzhledem k tomu, že se odpočitatelné položky týkají především daně z příjmů ze závislé činnosti, budou rozvedeny v této samotné podkapitole. Bod číslo 3 se týká poplatníků, kterým plynul příjem ze zemědělství či lesnictví do výše 30 700 €. V takovém případě si poplatník pak může od základu daně odečíst 670 €. Dvojnásobek v případě společného zdanění manželů, tedy o částku 1 340 €. Odpočet ztráty lze uplatnit na první milion eur čistého zisku a v případě, že ztráta není pořád celá uplatněna, lze si ji započíst maximálně do výše 60 % z čistého zisku.⁸

Sazba daně z příjmů

Sazby jdou definovány v § 32a EStG. Sazba daně dle německého daňového systému je klouzavě progresivní. K sazbě daně se pak připočítává i solidární přírážka. Rozdíly v sazbách daní jsou dány tím, zda se jedná o poplatníka svobodného či rozvedeného a zda se uplatňuje manželský splitting či nikoliv. Pro svobodného či rozvedeného poplatníka platí hranice ročních zdanitelných příjmů v níže uvedeném přehledu:

- a) do 9 000 €,
- b) od 9 001 € do 13 996 €,
- c) od 13 997 € do 54 949 €,
- d) od 54 950 do 260 532 €,
- e) od 260 533 €.

Vzorce pro výpočet daně z příjmů jsou následující:

- a) Daň = 0,
- b) Daň = $(997,8 \times y + 1\,400) \times y$,
- c) Daň = $(220,13 \times z + 2\,397) \times z + 948,49$,
- d) Daň = $0,42 \times x - 8\,621,75$,
- e) Daň = $0,45 \times x - 16\,437,7$.

Přičemž:

$$y = (\text{příjem} - 9\,000) \div 10\,000,$$

$$z = (\text{příjem} - 13\,996) \div 10\,000,$$

$$x = \text{příjem}.$$

Výše uvedený výpočet pro určení daňové sazby ustanovuje § 32a EStG. Pro manželský splitting pak následují hranice ve výši dvojnásobku, který je platný pro jednotlivce. To znamená, že první hranice bude u manželů od 18 336 €. Manželé svůj příjem

---

⁸ <https://www.steuerschroeder.de/einkommensteuer.html>

sečtou a podělí dvěma. Každý z nich pak v případě nízkého příjmů jednoho manželů, budou spadat do nižšího daňového pásma.

Solidární příplatek

Z daně z příjmů je vybírána ještě dodatečná přírážka. Tato přírážka je ve výši 5,5 %. Příplatek je počítán z celkové dlužné daně poplatníka, která je snížena o daňové zápočty a zahraniční daňové příjmy. Tento solidární příplatek se vztahuje na všechny daňové poplatníky, kterým vznikla daňová povinnost vyšší jak 972 €. Solidární příplatek je definován v § 3 odst. 3 až 4 SolZG.

3.2.2 Daň z příjmů ze závislé činnosti

Zákon o dani z příjmů definuje co je předmětem daně, co se dále musí zdaňovat, naopak co je od daně osvobozené, sazbu daně a položky, které jsou od odčitatelné ze základu daně.

Předmět daně

Předmětem daně ze závislé činnosti jsou příjmy, které poplatníkovi plynou ze závislé činnosti. Metodou, kterou se zdaňují poplatníci, kterým plynou příjmy ze závislé činnosti, je metoda čistého příjmu. Tato metoda spočívá v tom, že se hrubé příjmy sníží o související náklady. Za příjem ze závislé činnosti je pak peněžní nebo i věcná částka, kterou obdrží zaměstnanec v jeho zaměstnání. Tyto věcné částky, které jsou získané v zaměstnání vedle řádné mzdy, jsou považovány za příjmy z pracovního poměru. Tyto dávky se ocení tržní cenou včetně daně z přidané hodnoty. Každý rok je pak vydáváno rozhodnutí, které určuje hodnoty těchto dávek. U některých těchto dávek může zaměstnavatel stanovit zaměstnanci paušální náklady.

Zaměstnanci jsou povinni odvádět příspěvky na sociální zabezpečení. Povinností zaměstnavatele je strhnout zaměstnanci daň z příjmů, která je popř. zvýšená o solidární příspěvek. Dále je nutností také strhnout ze mzdy příspěvek na sociální zabezpečení a tyto položky pak odvést příslušným úřadům.

Pokud zaměstnanec pracuje v akciové společnosti a ta mu poskytne opci na akcii, není tato částka zahrnuta do základu daně ze závislé činnosti. Namísto toho vznikne zdanitelný zisk v okamžiku uplatnění této opce. Zisk se rovná reálné tržní hodnotě akcie po odečtení částky, kterou zaplatil zaměstnanec za poskytnutí této opce.

Specifickou oblastí je pracovní pozice ředitele. Ředitel je považován za zaměstnance, pokud je řídícím ředitelem, a nebo členem správní rady. Z této pozice mu vyplívá povinnost

zahrnovat veškeré své odměny do svého daňového přiznání jako příjmy z pracovního poměru. Je-li však členem dozorčí rady bez jakýchkoliv řídicích povinností, považuje se jeho příjem jako příjem z profesionálních služeb (Boria, 2017).

Použití soukromého vozidla

Pokud zaměstnanec použije firemní vozidlo, ke svým soukromým účelům, plyne mu z takového užití příjem. Tento příjem se považuje za zdanitelný a je zdaňován 12% sazbou za rok nebo 1% sazbou za měsíc. Výpočtovou základnou je pak cena vozu, včetně speciálního vybavení a DPH. Pokud zaměstnanec použije firemní vozidlo k přemístění z domova do práce, zvyšuje se tato sazba o 0,36 % ročně nebo o 0,03 % za každý kilometr měsíčně. Popřípadě pak může být tento příjem upraven na základě knihy jízd.

Příjmy osvobozené od daně z příjmů ze závislé činnosti

Základním osvobozeným příjmem je příjem, který plyne na základě výplaty ze zdravotního pojištění, úrazového pojištění nebo důchodu. Také je osvobozena řada příjmů, které plynou ze sociálního pojištění.

V případě zaměstnanců jsou obdobně jako v českém daňovém systému osvobozeny příjmy, které plynou na základě náhrady za použití nástrojů zaměstnance. Takovým náhradám se dle německého zákona říká nástrojové peníze. Dále jsou osvobozeny plnění, které plynou z typického pracovního oblečení, které zaměstnanec dostane od svého zaměstnavatele zdarma nebo za sníženou cenu. Německý zaměstnavatel může zaměstnanci také zajistit mateřské nebo obdobné zařízení a zajistí tak péči pro děti svých pracovníků. Takové plnění je opět od daně z příjmů osvobozené. Zaměstnanec může dostat také od svého zaměstnavatele služby, které slouží k prevenci a snížení rizika onemocnění, podpory zdraví v podnicích. Musejí však splňovat určitou kvalitu a požadavky a nesmí jejich hodnota přesáhnout 500 € v kalendářním roce. Osvobozeným plněním, které v české legislativě nenalezneme, jsou výhody, které plynou na základě poskytnutí zaměstnavatele elektrického nabíjení pro elektrické vozidlo či hybridní elektrické vozidlo. Osvobozené příjmy jsou velkou částí zákona o dani z příjmů, které lze nalézt v § 3 EStG. Obsahují až 71 odstavců.

Za zmínku stojí § 3b EStG. Tento paragraf totiž definuje osvobození, které se týká příplatků za neděli, státní svátek nebo noční práci. Za noční práci je považována práce v době od 20:00 – 6:00. Práce v neděli je stanovena na celých 24 hodin příslušného dne. Přičemž pro práci v noci od 0:00 – 4:00 se přírůstek zvyšuje na 40 %. Základní mzda však zdanitelná je. Příjmy, které jsou v důsledku práce v neděli, svátek či noční práci, vypláceny vedle

základní mzdy jsou od daně z příjmů osvobozeny. Zákon však toto osvobození limituje tím, že příplatky nesmí překročit určitou procentní sazbu, aby byly osvobozeny.

V zákonu o dani z příjmů v § 3 odst. 4 jsou vyjmenovány také osvobozené peněžní hodnoty, které plynou polici, hasičům, celníkům a podobným státním příslušníkům. Jedná se například o peněžní hodnotu za poskytnutí služebního oděvu, hotových jídel nebo příspěvků na stravování, péče o nemocné vojáky a také poskytnuté kapesné nebo rovnocenné peněžité dávky osobám, které vykonávají dobrovolnickou službu.

Daňová sazba se rovná nule, pokud poplatník měl příjmy do výše 9 000 €. Lze tedy považovat tyto příjmy do této výše jako příjmy osvobozené od daně z příjmů fyzických osob (Simonidesová, Feranecová, Pajerská, Dudáš, 2018).

Odčitatelné položky (výdaje)

Poplatník samoživitel: jistou výhodu poskytuje německý daňový systém poplatníkům, kteří žijí bez partnera. Takový poplatník si může uplatnit odpočet na dítě, které žije v dané domácnosti ve výši 1 908 € ročně. Jasnou podmínkou však je, že žádný jiný dospělý poplatník nesmí žít v této domácnosti. Částka se pak zvyšuje o 240 € za každé další dítě v domácnosti. Přesnou definici zajišťuje § 24b EStG.

Starobní úleva: poplatníci, kteří chodí do zaměstnání a překročili hranici věku 64 let, mohou od svých hrubých příjmů odečíst starobní úlevu. Starobní úleva je dána procentem, přičemž přehlednou tabulku lze nalézt v § 24a EStG. V roce 2018, bude pro poplatníka platit odečitatelný výdaj ve výši 17,6 % a to maximálně do částky 836 €. Tato procentní sazba se neustále snižuje. V roce 2005 činila 40 % a v roce 2040 bude činit 0 %.

Ostatní výdaje: zaměstnanec si může odečíst téměř veškeré výdaje, které mu vzniknout při získávání a udržování příjmů. Výčet daných výdajů lze nalézt v § 9 EStG. V některých případech jsou však tyto výdaje limitovány. Pokud všechny výdaje, které si chce zaměstnanec odečíst od svých hrubých příjmů, nepřesáhnou výši 1 000 €, může si uplatnit tzv. paušální odpočet výdajů, který dosahuje částky 1 000 €. Za výdaj, který si může zaměstnanec mimo jiné odečíst, je dojíždění z domova do zaměstnání. Výdaj pak činí 0,3 € za kilometr za jednu cestu, bez ohledu jaký zaměstnanec použije dopravní prostředek a jaký skutečný výdaj mu vznikl za dopravu. Dle § 9 odst. 4 EStG si však může odečíst maximálně 4 500 € za daný rok. Zákon však umožňuje zaměstnancům použít i skutečné výdaje, a to v případě, pokud použijí soukromé vozidlo a jejich skutečné náklady jsou vyšší jak vypočítaná náhrada.

Pokud musí zaměstnanec pracovat z domu, protože není k dispozici žádná jiná kancelář, může si od svých příjmů odečíst náklady až do výše 1 250 €. Podmínkou však je, že práce, kterou zaměstnanec vykonává doma, je ze všech jeho činností ta stěžejní. Může také nastat situace, kdy bude zaměstnavatel své sídlo podnikání přemísťovat. V takovém případě má zaměstnanec možnost si náklady na stěhování odpočíst jako náklad na podnikání.

Dalšími výdaji, kterými lze snížit hrubé příjmy, jsou například: nutné náklady na údržbu dvou domácností, náklady spojené s koupí pracovních nástrojů či oděvů, které mohou být použity jen v určitém prostředí.

Německý daňový systém umožňuje uplatnit i část bankovních poplatků, protože se používá tento účet k zaměstnání, například pro převod mzdy. Výše je stanovena na 16 € ročně. Dále lze odečíst pracovní zařízení. Za pracovní zařízení se považuje vše, co je používáno pro danou práci. Jsou to například aktovky, počítač, stůl, dokonce i placené kancelářské židle, knihovna a odborná literatura. Pokud je poplatník účasten nějakého profesního sdružení, lze si jako výdaj odečíst příspěvky do těchto profesních sdružení. Těmito sdruženími mohou být lékařské nebo advokátní komory, ale i odborové svazy.

Pokud poplatník teprve hledá práci, může si odečíst například výdaje na reklamy, náklady na telefonní hovory, poštovné, náklady na fotokopie průkazů. Přičemž nezáleží na tom, zda byl pohovor úspěšný. Poplatník, který potřebuje ke svému zaměstnání vlastnit řidičský průkaz, může od základu daně odečíst výdaje na řidičský průkaz nákladního automobilu nebo autobusu. Cestovní výdaje, které vznikly z pracovních důvodů lze také odečíst. Cestovní výdaje zahrnují náklady na ubytování, stravování a další. Typickými příklady pracovních cest jsou návštěvy seminářů, návštěvy zákazníků nebo veletrhů. Pokud vyžaduje poplatníkovo zaměstnání umět komunikovat s klienty, lze si odečíst také jazykový kurz, který poplatník absolvoval. Mezi poslední položky, které akceptuje daňový úřad za odečitatelnou, jsou náklady na telefonní hovory. Výdaje se však musí rozdělit na profesní a soukromé podíly. Bez důkazu daňové úřady uznávají 20 % částky z faktury. Přičemž maximální částka je 20 € za měsíc.

Zvláštní výdaje: existují také zvláštní výdaje a mimořádné výdaje, které jsou považovány za osobní náklady a jsou odečitatelné při výpočtu základu daně. Mezi ně patří také dary.

Dary lze však odečíst jen za určitých podmínek. Poplatník může odečíst poskytnutí daru, pouze tehdy, pokud je dar věnován na podporu neziskových organizací a to až do výše 20 % z celkových příjmů. Dále lze také odečíst dar, který je poskytnut jako příspěvek na

kapitálové dotace do nově založené nadace až do výše 1 mil. € a to po dobu 10 let. Dary poskytnuté politickým stranám si může poplatník odečíst až do výše 1 650 €.

Zajímavou odečitatelnou položkou je samotná výplata výživného a to až do výše 13 805 € pro rozvedenou/ného manžela/manželku.

Německý daňový systém také podporuje vzdělání, a proto umožňuje poplatníkům si odečíst od základu daně náklady na první vzdělávání na škole či universitě (příkladem jsou školní poplatky, výdaje za knihy, ubytování) až do výše 6 000 € za rok.

Další odčitatelnou položkou je církevní daň, avšak jen za podmínky, že tato daň byla již zaplacená.

Mimořádné výdaje: mohou být odečteny, pokud jsou nevyhnutelné a nepřekračují hranici, která se stanoví pro skupinu se srovnatelnými daňovými poplatníky, kteří mají podobný příjem. Takovými mimořádnými výdaji jsou náklady, které vznikly poplatníkovi z důvodu nemoci, výdaje na odbornou přípravu dětí, výdaje na domácí pomoc pro seniory (tyto výdaje se již považují za fixní odpočty). Poplatník si může odečíst částku, která se rovná nákladům, které vznikly při péči o děti mladších 14 let se zdravotním postižením.

Základní odčitatelné položky od základu daně se mohou uplatnit všichni daňoví poplatníci, kteří jsou daňový resident. Lze je nalézt v § 9 EStG.

Děti: Dítě je definováno v § 32 EStG. Je zde uvedeno, že za dítě se považuje dítě daňového poplatníka, ale také dítě, které má dlouhodobý vztah a je propojen s daňovým poplatníkem, s výjimkou poplatníka, který se vyskytuje v domácnosti z pracovních důvodů a vztah rodiče s dítětem již neexistuje. Slevu na dítě je možno uplatnit již v ten kalendářní měsíc, kdy se narodil až do věku 18 let. Pokud dítě přesáhne věk 18 let posuzuje se:

- pokud nedosáhl věku 21 let, není zaměstnán a zároveň je registrován jako uchazeč o zaměstnání,
- do 25 let pokud se připravuje na budoucí zaměstnání,
- nebo pokud dítě nad 18 let není schopno pracovat z důvodu tělesného, duševního nebo emočního postižení, podmínkou je, že postižení muselo být diagnostikováno před dosažením věku 25 let.

Daňové zvýhodnění na děti je k dispozici ve formě dvou ročních odpočtů pro každé vyživované dítě poplatníkem. Rozdíl mezi odpočty je v tom, že první se týká pouze samotného odpočtu na dítě. Druhý odpočet se týká nákladů na péči, výchovu a vzdělání dítěte. Tyto příspěvky mohou využít i prarodiče, pokud dítě bylo přijato do jejich domácnosti

a podléhá jejich vyživovací povinnosti. Zákon o dani z příjmů však stanovuje podmínku, že tyto odpočty nelze uznat, pokud poplatník pobírá příspěvek na dítě získaný v průběhu roku v částce, která by se rovnala daňovému odpočtu na dítě. Nelze tedy využít obojí. V takovém případě je-li odpočet na dítě vyšší než příspěvek na dítě, je tento příspěvek vrácen zpět. Příspěvek na děti je vyplácen měsíčně rodičům a nepodléhá dani z příjmů. Měsíční příspěvek se dá uplatňovat každý měsíc ve výši 194 € za první a druhé dítě, 200 € pro třetí dítě, 225 € pro čtvrté a další dítě. Daňoví poplatníci, kteří tento příspěvek pobírají určitě potěší informace, že od července 2019 se příspěvek zvyšuje následovně: za první a druhé dítě na částku 204 €, za třetí dítě 210 €, za čtvrté a další dítě 235 €. Příspěvek mohou dostat pouze daňový rezidenti na děti, které jsou také daňovými rezidenty Německa. Na rozdíl od příspěvku na dítě, se odpočet na děti nevyplácí, ale je poskytován ve formě odpočtu od základu daně při výpočtu daně z příjmů. Sleva v roce 2018 činí 7 428 € a skládá se ze dvou složek a to částka pro potřeby na péči o děti, vzdělávání a odborné přípravy dítěte a druhou vyšší částkou na životní úroveň dítěte. V roce 2019 budou platit částky 2 640 € na potřeby dítěte a 4 980 € na zajištění životní úrovně dítěte. U rodičů, kteří nežijí v jedné domácnosti se může uplatnit pouze polovina částky. Osamělí rodiče a manželské páry si mohou odečíst třetinu svých nákladů na péči o děti až do výše 4 000 €. Daňový úřad však hlídá varianty, zda je pro poplatníka lepší vyplácen měsíční příspěvek na dítě nebo používat odpočet na dítě v daňovém přiznání.⁹

Příplatky na sociální pojištění

Zaměstnanci jsou povinni ze své hrubé mzdy odvádět sociální pojištění. Stejně tak jsou povinni sociální pojištění odvádět zaměstnavatelé za své zaměstnance. Platba do sociálního pojištění zahrnuje i zdravotní pojištění, dále příspěvky na penzijní pojištění, pojištění pro případ invalidity a také pojištění v nezaměstnanosti. Zaměstnavatelé odvádí za zaměstnance platbu, která zahrnuje stejné odvody jako v případě platby zaměstnance. Zdravotní pojištění je ve výši 7,3 %, přičemž je omezeno horní hranicí, kterou lze odvést a to 4 425 € za rok. Příspěvek na penzijní pojištění odvádí zaměstnavatel ve výši 9,3 % a opět je limitována částkou max. 5 800 € za rok. O něco nižší procento je odváděno na pojištění pro případ invalidity a to ve výši 1,525 %. Pokud je poplatníkovi více jak 23 let a je bezdětný, zvyšuje se pojištění pro případ invalidity o 0,25 %. V případě pojištění v nezaměstnanosti se odvádí platba ve výši 1,25 % a to do maximální částky 5 800 € za rok. Sociální pojištění je

---

⁹https://con.arbeitsagentur.de/prod/apok/ct/dam/download/documents/KG2-cz-MerkblattKindergeld_ba014322.pdf

zaměstnanci strháváno z jeho hrubé mzdy. Každý odvod do určitého pojištění je definován v určité knize sociálního zákoníku.

Sazba daně z příjmů

Daň z příjmů fyzických osob je stanovena progresivními sazbami. Solidární příspěvek se vybírá z částky daně, která se vypočítá dle daných tabulek. Naopak tomu jsou kapitálové zisky, které jsou zdaněny lineární sazbou daně. Sazby daně jsou také rozlišné buď pro poplatníka jako jednotlivce či poplatníky jako manžele. Vše je definováno v § 32a EStG. Přehled rozmezí výsledné daně a marginální sazby daně v procentech lze vidět v následující tabulce:

Tab. 3.1 Sazba daně z příjmů pro fyzické osoby pro rok 2018

Roční příjem v €	Marginální sazba v %	Daň v €
0 – 9 000	0	0
9 001 – 13 996	14 - 24	0 - 940
13 997 – 54 949	24 - 42	940 - 14 229
54 950	42	14 229 – 99 172
Od 260 533	45	99 172

Zdroj: <https://www.imacc.de/einkommensteuersatz-steuersatz-berechnen-deutschland/>, vlastní zpracování

Pro společně posuzované manžele platí následná tabulka:

Tab. 3.2 Sazba daně z příjmů pro fyzické osoby pro rok 2018

Roční příjem v €	Marginální sazba v %	Daň v €
0 – 18 000	0	0
18 002 – 27 992	14 – 24	0 – 1 880
27 993 – 109 898	24 - 42	1 880 – 28 456
od 109 900	42	28 456 – 108 344
od 521 066	45	198 344

Zdroj: <https://www.imacc.de/einkommensteuersatz-steuersatz-berechnen-deutschland/>, vlastní zpracování

Administrativa spojená s daňovým přiznáním

Zdaňovacím obdobím pro příjmy ze závislé činnosti je kalendářní rok. Kalendářní rok může být zdaňovacím obdobím i u poplatníků daně z příjmů ze samostatné činnosti. OSVČ si můžou zvolit i tzv. finanční rok, který se nemusí shodovat s kalendářním rokem. Všichni

daňoví poplatníci s bydlištěm v daném členském státě musí podat daňové přiznání o příjmech získaných během daňového roku. Daňové přiznání musí poplatníci podat do 31. května následujícího roku, po daňovém roku, ve kterém vznikla poplatníkovi daňová povinnost. Daňoví poplatníci, kteří mají pouze příjem z pracovního poměru, se z pohledu daní posuzují buď ex officio nebo na požádání. Ex officio znamená z povinnosti, kdy poplatníkovi vznikne daňový nedoplatek. Pokud však daňovému poplatníkovi vznikne přeplatek na dani, může požádat o daňové posouzení.

Kolem roku 2008 mohli čeští daňoví poplatníci využít takzvané společné zdanění manželů. Český daňový systém nabízel možnou daňovou optimalizaci manželům, v takovém případě, kdy jeden z manželů měl nízký příjem a druhý vysoký. Princip daňové optimalizace spočíval v tom, že existovala progresivní daň. Příjmy manželů se sečetly a rozdělily v poměru 50 na 50. Vzhledem k tomu, že jeden poplatník měl nižší příjmy a druhý vyšší, a ty si pak mezi sebou rozdělily, spadly tak do nižšího pásma zdanění. Platila tedy pro ně nižší daňová sazba a tím pádem také nižší daňová povinnost. Tento princip byl však se zrušením progresivní sazby daně zrušen. Protože německý daňový systém pořád progresivní sazbu daně využívá, nabízí také manželům společné zdanění. Odpočty a příspěvky jednoho z manželů se mohou také odečíst od společného čistého příjmu. Pokud však manželé zdaňují své příjmy odděleně, musí mimořádné výdaje odečíst pouze ten z manželů, kterému vznikl nárok na odpočet (James, Nobes, 2017).

Daně jsou placeny v průběhu roku a to buď zadržením, nebo předplacením formou záloh. Zálohy jsou splatné do 10. března, 10. června, 10. září a 10. prosince. Tyto zadržené platby a zálohy jsou pak započteny s konečnou daní z příjmů. Pokud poplatníkovi vyjde v konečném posouzení daně přeplatek, je vždy takový přeplatek správcem daně vrácen. Pokud však vyjde nedoplatek, musí ho poplatník splatit do jednoho měsíce, od obdržení oznámení o posouzení.¹⁰

3.2.4 Daň z příjmů ze samostatné výdělečné činnosti

Osoby samostatně výdělečně činné během roku neplatí žádnou daň ani měsíční zálohy na dani z příjmů. Proto je pro tyto osoby nesmírně důležité konečné daňové přiznání, kde je jejich daň vyčíslená. Zálohy na dani pak mohou platit čtvrtletně a to vždy k 10. březnu, 10. června, 10. září a 10. prosince. Tyto platby záloh jsou povinné, pokud daňová povinnost za dané zdaňovací období přesáhne 400 €. Osoby samostatně výdělečně činné a i všichni

---

¹⁰ <https://www.gesetze-im-internet.de/estg/BJNR010050934.html>

ostatní poplatníci musejí daňové přiznání podat do 31. května následujícího roku. Pokud daňové přiznání vypracovává daňový poradce, lhůta se prodlužuje až do konce následujícího roku. Tzn. že bez daňového poradce, musí poplatník odevzdat daňové přiznání za rok 2018 do konce května 2019. S daňovým poradcem může být daňové přiznání podáno až 31. prosince 2019. Zpravidla osoby samostatně výdělečně činné platí tři typy daní. První je daň z příjmů fyzických osob, druhou je daň živnostenská a třetí daní je daň z přidané hodnoty. OSVČ mohou vést jednoduchou účetní evidenci nebo podvojný účetnictví.

Základ daně

Základem daně jsou příjmy, od kterých jsou odečteny výdaje. Mezi výdaje se řadí všechny, které jsou vynaloženy pro potřeby podnikání.

Osvobození

Základním osvobozením od daně z příjmů je nízký zisk, který nepřesahuje částku 9 000 €. Vyplývá to z určení sazby daně, kdy do této částky je sazba 0 %. Vychází to z § 32a EStG.

Odčitatelné položky

Mezi nejčastější odčitatelnou položkou daně z příjmů, kterou využívají osoby samostatně výdělečně činné, je tzv. nájemné. Většina osob výdělečně činných pracuje doma. Od daně z příjmů si pak můžou odečíst náklady, které vznikají při provozu této místnosti. Místnost musí být uzavřená a musí být na první pohled jasné, že slouží pouze k pracovním účelům. Z pohledu finančních úřadů, jsou tyto kanceláře podrobně kontrolovány. Dále lze jako výdaj odečíst od svých příjmů pojištění, které je někdy povinností platit. Jedná se o pojištění odpovědnosti za škodu. Také pojištění vozidla, které je v podnikání, lze odečíst v plné výši. Odčitatelné položky lze nalézt mimo jiné také v § 9 EStG.

Sazba

Sazba daně z příjmů osob samostatně výdělečně činných je totožná se sazbou, která platí pro daň z příjmů ze závislé činnosti. Jedná se tedy o sazby v rozmezí 14 – 42 % a lze ji nalézt v § 32a EStG.

Výpočet

Základem daně jsou příjmy mínus výdaje. Dále se odečtou ostatní výdaje. Ze základu daně se vypočte příslušná daň z příjmů, živnostenská daň, popř. církevní daň a solidární

příplatek. Dále se od zisku po zdanění odečtou soukromé výdaje, jako je zdravotní, důchodové pojištění a pojištění v pracovní neschopnosti. Zdravotní pojištění je pro OSVČ povinné, důchodové však ne.

Rozdělení zisku a příjmů

Jak bylo definováno výše, příjmy z lesnictví, zemědělství a samostatné výdělečné činnosti se považují za zisk. Zisk je definován v § 4 EStG jako rozdíl mezi aktivy na konci hospodářského roku a aktivy na konci předchozího hospodářského roku. Daňoví poplatníci, kteří nemají zákonnou povinnost vést knihy a nevykazují žádnou účetní závěrku, si mohou stanovit zisk na základě rozdílu mezi provozními výnosy a provozními náklady. V odstavci 5 je definováno, co nesmí snížit zisk. Jedná se především o dary osobám, které nejsou zaměstnanci, pokud hodnota daru v průběhu hospodářského roku nepřesáhne částku 35 €.

Zemědělci a lesníci mají určený hospodářský rok. Toto zdaňovací období je definováno v § 4a EStG, jako hospodářský rok, který trvá od 1. července do 30. června. Toto období může být nařízením změněno, avšak zemědělec či lesník musí doložit, že je to nezbytné z hospodářských důvodů. U OSVČ, které jsou zapsány v obchodním rejstříku, je zdaňovací období definováno jako období, za které pravidelně vykazují činnost. Takové období je však pouze pro daňové účely a musí být dohodnuto s finančním úřadem. Pro ostatní OSVČ je zdaňovacím obdobím kalendářní rok. Protože u zemědělců a lesníků se hospodářský rok liší od kalendářního, se při výpočtu příjmů musí zohlednit zisk na dvě období. Zisk je rozdělen na kalendářní rok, ve kterém začal hospodářský rok a na kalendářní rok, v němž hospodářský rok skončil a to podle procentního podílu daného času. Kapitálové zisky pak musejí být vyloučeny či přidány k zisku kalendářního roku, ve kterém vznikly. OSVČ mají takové rozdělení v podstatě jednodušší. Zisk hospodářského roku se považuje v ten kalendářní rok, ve kterém hospodářský rok skončil.

3.2.5 Daň z příjmů právnických osob

Německo má zavedený od 1. ledna 2001, stejně jako v českém daňovém systému, systém dvojího danění a to mezi firemní a osobní daní. Zisky společností jsou zdaňovány na úrovni společnosti a dividendy jsou poté zdaněny na úrovni jednotlivých akcionářů. Zde nemají možnost akcionáři započítat si zaplacenou daň z příjmů společností. Takové dvojí zdanění u akcionářů však zmírňuje německý daňový systém pomocí tzv. systému částečného příjmu nebo konečnou platovou srážkovou daní.

Společnost musí zdanit rozdělený zisk srážkovou daní. Tato srážková daň je potom pro akcionáře rezidenty způsobila vůči dani z příjmů právnických osob.

Poplatník daně z příjmů právnických osob

Korporátní daň z příjmů a solidární příplatek jsou vybírány od různých typů subjektů, které jsou uvedeny v zákonu o dani z příjmů právnických osob. Mezi takové subjekty patří akciové společnosti a společnosti s ručením omezeným, ale také komanditní společnosti s akciemi. Dále tyto subjekty budou pro zjednodušení nazývány jen jako společnosti. Společníci nejsou zdaňováni spolu se společností, ale jsou zdaňováni individuálně podle jejich podílu na zisku. Za residenta se považují ty účetní jednotky, které mají právní sídlo v Německu nebo zde mají místo svého vedení. Vše je definováno v § 1, 2, 3 KStG.

Základ daně

Pro německé rezidenty je základ daně postavený na součtu jejich celosvětových příjmů. Všechny tyto příjmy společnosti jsou pak označeny jako výnosy z podnikání. Základem daně jsou potom všechny tyto příjmy po odečtení nákladů z podnikání. Základ daně definuje § 7 KStG.

Příjmy osvobozené od daně z příjmů právnických osob

Všechny důležité příjmy, které jsou osvobozené od daně z příjmů právnických osob lze nalézt v § 8b KStG. Osvobozeny jsou příjmy, které plynou na základě kapitálových vkladů. Takové kapitálové vklady jsou vkládány do společnosti za účelem navýšení kapitálu. Nemusí se rozlišovat, zda je to z důvodu výnosu za akcie, jiným právům plynoucí za určité členství ve společnosti, a nebo se jedná pouze o zvýšení kapitálových rezerv. Na úrovni akcionářů, jsou to příjmy, ve formě splátek vloženého kapitálu do společnosti. Nesmí se však jednat o rozdělení dividend. Ty by byly zdanitelné v rozsahu, v jakém přesahují účetní hodnotu akcie. Dále jsou od daně z příjmů právnických osob osvobozeny určité dividendy a kapitálové zisky.

Náklady společnosti

Za uznatelné náklady lze považovat například úroky či licenční poplatky. Dividendy však jako uznatelné náklady použít nelze. Omezení v uznatelnosti nákladů, přichází v oblasti osobních výdajů, jako jsou například dary či ubytování a podobně. Za neuznatelný náklad se také považují výdaje, které souvisí s vyplácením členům dozorčí rady. Naopak jako uznatelný výdaj, lze považovat odměnu vyplacenou řediteli společnosti. Nesmí se však tato odměna

týkat skrytého rozdělení zisku. Dále jako daňově neuznatelné náklady se považují náklady, které jsou přímo spojené s příjmy, které jsou od daně osvobozeny. Problematiku darů, řeší německý zákon tak, že jsou uznatelné pouze tehdy, pokud jsou na podporu neziskových aktivit. Je stanovena také maximální částka uznatelnosti, a to do výše 20 % celkových příjmů nebo až do 0,4 % z celkového obratu společnosti. Uznatelné náklady definuje § 9 KStG.

Odpisy

Odepisuje se majetek, který je používán ve výrobním procesu, a v průběhu užívání se snižuje jeho hodnota. Podmínka pro takový majetek je, že musí mít ekonomickou životnost delší jak jeden rok. Odpisovat majetek je povinné, ať už je společnost zisková či je ve ztrátě. Odpisy jsou náklady společnosti, ať společnost majetek nabyla protiplněním či vlastním vyrobením.

Před rokem 2008 existovaly tři metody odpisování. První metoda byla rovnoměrná, druhá metoda byla klesajícího zůstatku a výrobní metoda. Kterou metodu si společnost zvolila, bylo jen na ní, avšak musela splňovat určité požadavky. Přejít z metody klesajícího zůstatku na rovnoměrné odepisování byl povolen. Opačný přechod však už ne. Aktiva, která byla vyrobena nebo zakoupena po roce 2008, mohla být odepisována již jen rovnoměrnou metodou. Metoda klesajícího zůstatku však z důvodu ekonomické situace v Německu byla znovu zavedena pro aktiva, pořízená v letech 2009 - 2010.

Sazba daně z příjmů právnických osob

Sazba daně z příjmů právnických osob činí 15 %. Zisk společnosti se tedy zdaní 15 % a ještě k tomu se připočítá i solidární příplatek ve výši 5,5 %. Pokud však společnost ještě generuje příjem z podnikání, musí odvést navíc ještě podnikatelskou daň obci, ve které má společnost sídlo. Sazbu daně definuje § 23 KStG.

Zdanitelné období

Zdanitelným obdobím pro společnosti, které odvádí daň z příjmů právnických osob je zpravidla kalendářní rok. Společnosti si však mohou zvolit i hospodářský rok, kdy se hospodářský výsledek považuje v kalendářním roce, ve kterém končí hospodářský rok.

Ztráta

Obecně mohou společnosti uplatnit ztrátu z předchozího období v částce až do 1 mil. € (Gerzová, Hap, Kireta, Doorn-olejnica, Perdelwitz, Schellekens, Trough, Vlasceanu, 2018).

3.2.6 Ostatní daně

Mezi velmi zajímavé ostatní daně se řadí určitě církevní daň. Tato daň v českém daňovém systému neexistuje, stejně tak i daň ze mzdy.

Daň ze mzdy

Daň ze mzdy je odváděná zaměstnavatelem za svého zaměstnance. Je odváděna z měsíční mzdy. Pokud na konci roku poplatník nepožádá o posouzení daně, tak se jeho součet měsíčních srážek této daně rovná celkové roční dani. Pokud si chce poplatník uplatnit určité výdaje, požádá o posouzení a výsledná daňová povinnost může být tak nižší. V porovnání s českým daňovým systémem se to ztotožňuje se zálohy na dani z příjmů, které jsou odváděny z měsíčních mezd a následné roční zúčtování. K výpočtu daně ze mzdy je důležité, do jaké daňové třídy jsou zaměstnanci zařazeni. Německý daňový systém rozčleňuje daňové poplatníky do šesti daňových tříd. Existují určitá pravidla, která například poplatníka, který poprvé začíná pracovat, je zařazen automaticky do první třídy. Naopak poplatníci, kteří mají více příjmů z různých zaměstnání, jsou automaticky zařazeni do šesté daňové třídy. Pokud se jedná o daňové poplatníky, kteří jsou samoživiteli, jsou zařazeni do druhé daňové třídy.

První daňová třída se týká především svobodných nebo rozvedených daňových poplatníků. Řadí se zde však pouze ti poplatníci, kteří nemají děti, nebo své děti nemají ve své péči. Ovdovělí poplatníci a poplatníci, kteří jsou v registrovaném partnerství, také využívají první daňovou třídu. První daňová třída se vztahuje také na poplatníky, kteří žijí v zahraničí. Výhodou první daňové třídy je, že jejich měsíční výdělek, který nepřesahuje výši 1 029 €, nepodléhá dani z příjmů. Navíc poplatníci v této třídě nemají povinnost podávat daňové přiznání. Poplatníkům je však měsíčně strhávána záloha na dani.

Druhá daňová třída se týká, jak již bylo výše zmíněno, poplatníků, kteří jsou samoživiteli. Zde se posouvá hranice, pro kterou měsíční příjem nepodléhá dani až na 1 225 €. Opět poplatníci v druhé daňové třídě nemusejí podávat daňové přiznání. Podmínkou je, že v domácnosti nesmí žít další vydělávající osoba a naopak musí společně v domácnosti žít alespoň jedno dítě, na které se vztahuje nárok na příspěvek na dítě.

Třetí daňová třída se týká poplatníků, kteří jsou v manželském svazku. Do této třídy je zařazen ten z poplatníků, který pobírá vyšší příjem ze zaměstnání. Druhý z manželů se pak automaticky řadí do páté daňové třídy. Výše výdělku, která nepodléhá dani z příjmů, se šplhá na částku 1 952 € za měsíc. V této daňové třídě však vzniká povinnost podávat daňové

přiznání. Neplatí se během roku žádné zálohy na daň z příjmů. Ta se doplatí až po následném podání daňového přiznání.

Čtvrtá daňová třída se týká manželů, kteří pobírají podobný příjem. V takovém případě jsou oba manželé zařazeni do této čtvrté daňové třídy. V této třídě je hranice nedaňového příjmu ve výši 1 029 € měsíčně.

Pokud mají manželé odlišné příjmy a jeden z manželů je zařazen kvůli vyššímu výdělku do třetí daňové třídy, tak tato pátá daňová třída je určena právě druhým poplatníkům z manželů. V této třídě hrubě klesá výše příjmů, které nejsou zdaněny. Hranice je 107 €, přičemž je povinnost podávat daňové přiznání.

V šesté daňové třídě se vyskytují poplatníci, kteří mají více zaměstnání. Jejich měsíční mzda se již daní a vyplývá pro ně i povinnost podávat daňové přiznání.¹¹ Daň ze mzdy je definována v § 38 EStG.

Živnostenská daň

Živnostenská daň je vybírána od poplatníků, kteří jsou samostatně výdělečně činní, a následně připadá příslušným obcím. Výpočet není zcela jednoduchý. Pokud zisk překročí hodnotu 24 500 €, musí poplatníci živnostenskou daň platit čtvrtletně. Platby se provádí k 15. únoru, 15. květnu, 15. srpnu a 15. listopadu.

Jak velká daň je od poplatníka vybírána, se liší od dané obce, ve které se poplatník nachází. Částka zisku, která přesahuje částku 24 500 €, se vynásobí sazbou 3,5 %. Výsledek je potom daňová základna, která se opět vynásobí určitou sazbou daně. Tato sazba daně je již dána samotnou obcí, kde poplatník podniká. Z pravidla tyto sazby daně činí výši 200 - 300 %. Živnostenskou daň nelze odečíst ze základu daně z příjmů fyzických osob. Živnostenská daň je definována v Gewerbesteuer-gesetz.

Církevní daň

Takovou církevní daň český daňový systém nezahrnuje. Poplatníkem této daně je člen církve. Musí však podléhat neomezené povinnosti zdanění tzv. je daňovým rezidentem. Sazba daně je ve výši 8 % nebo 9 %. Záleží, jakou výši sazby daně má určený federální stát, ve kterém má poplatník bydliště. Sazba daně je počítána z poplatníkovy splatné daně z příjmů. Církevní daň je vybírána daňovou správou a je definována v Kirchensteuergesetz.

---

¹¹ <https://steuerklassen.biz/>

Daň darovací a dědická

Předmětem této daně je jako obdobně v českém daňovém systému majetek, který poplatník získá děděním či darováním. Základem daně se uvádí tržní hodnota majetku. Německý daňový systém umožňuje od základu daně odečíst určité položky. Takovými odčitatelnými položky jsou dluhy zesnulého, náklady na pohřeb a další administrativní výdaje. Jinak se však postupuje, jedná-li se o majetek, který je zařazen v obchodním majetku. Takový majetek je do prvních 225 000 € osvobozen. Zdaňuje se tedy pouze částka, která tuto hodnotu přesahuje a to pouze ve výši 65 %.

U daně darovací a dědické je možné snížit základ daně o nezdanitelnou část základu daně. Tato částka se liší podle toho, v jakém vztahu je poplatník. Jedná-li se o manžele nebo partnera, může se ZD snížit až od 500 000 €. Pokud se jedná o děti, ale také o nevlastní děti, lze ZD snížit o 400 000 €. Vnuci si mohou ZD snížit o 200 000 €. Nejnižší částka, kterou se dá snížit ZD je 20 000 €. Tato částka se týká příjemců, kteří jsou zařazeni do druhé a třetí kategorie.

Sazba daně je závislá opět na vztahu poplatníka a zůstavitele či dárce. Pokud se jedná o manžele, děti, vnuky, pravnoučata, činí sazba daně 7 – 30 %. Pokud se jedná o sourozence, synovce, neteře, zetě, snachy, tchány a další, sazba daně se pohybuje ve výši 15 – 43 %. Ostatní osoby včetně právnických osob zdaňují sazbou daně ve výši 30 – 50 %. Uvedené nižší sazby se týkají majetku, který je do výše 75 000 €. Pokud je však hodnota majetku vyšší jak 26 mil. €, uplatní se sazba vyšší.

Daň z nemovitosti

Poplatníkem daně z nemovitosti jsou občané Německa, přičemž nezáleží, zda tento majetek používají k podnikání či nikoliv. Předmětem této daně je nemovitý majetek. Základní sazba činí 0,35 %. Určí se daňová hodnota a z té se vypočítá základní federální sazba. Výsledná hodnota se však ještě musí vynásobit tzv. municipálním koeficientem. Jinak řečeno koeficient, který se týká příslušné obce. Takový koeficient se však může pohybovat od 280 % - 810 %.

Daň z přidané hodnoty

Německo má dvě daňové sazby pro daň z přidané hodnoty, a to ve výši 7 % a 19 %. Patří mezi druhou nejvýznamnější daň, protože zaujímá skoro 30% podílu příjmů získané výběrem daní.

Spotřební daně

Mezi spotřební daně se řadí: daň z piva, daň z šumivého vína, daň z lihovin, daň z minerálních olejů, daň z elektřiny, daň z tabáku, daň z kávy. Protože je diplomová práce zaměřena na daň z příjmů, nebude tato problematika již dále podrobněji rozváděna.

4. Komparace daňových systémů se zaměřením na daň z příjmů fyzických osob

Zda je výhodnější pracovat a odvádět ze svých příjmů daň dle českého daňového systému či německého daňového systému, bude zkoumáno v dalších podkapitolách. Všechny uvedené výpočty se budou týkat zdanění dle předpisů platných v roce 2018. Vzhledem k tomu, že min. měsíční mzda pro rok 2018 v Německu je 1 498 €, v přepočtu na české koruny 38 469 Kč, bude v modelových příkladech počítáno s přibližnou minimální německou mzdou.

4.1 Komparace daně z příjmů ze závislé činnosti

Modelový příklad č. 1

Pan Novák je svobodný pracující občan České republiky. Nemá děti, bydlí u rodičů a nevztahují se na něho žádné odčitatelné položky či slevy, kromě základní slevy na poplatníka. Po celý rok je zaměstnán a pobírá hrubou mzdu ve výši 39 000 Kč měsíčně. U zaměstnavatele má učiněné prohlášení poplatníka. Pan Novák je věřící a navštěvuje každou neděli mše.

Zdanění dle českého daňového systému:

Hrubá mzda (HM): 468 000 Kč

Pojistné odváděné zaměstnavatelem na:

- zdravotní pojištění ve výši 9 % 42 120 Kč
- sociální pojištění ve výši 25 % 117 000 Kč

Pojistné za zaměstnavatele celkem: **159 120 Kč**

Superhrubá mzda (SHM): 627 120 Kč (468 000 + 159 120)

SHM = HM + pojistné odvedené zaměstnavatelem

SHM = Základ daně z příjmů: 627 100 Kč (zaokrouhleno na stovky dolů)

Daň z příjmů ve výši 15 %: 94 065 Kč

Sleva na poplatníka: 24 840 Kč

Daň po slevě: 69 225 Kč

Čistá mzda zaměstnance:

Pojistné odváděné zaměstnancem na:

• sociální pojištění ve výši 6,5 %	30 420 Kč
• zdravotní pojištění ve výši 4,5 %	21 060 Kč
Hrubá mzda:	468 000 Kč
Pojistné placené zaměstnancem:	51 480 Kč
Daň po slevě:	69 225 Kč
Čistá mzda:	347 295 Kč

Jaké čisté mzdy by pan Novák dosáhl, kdyby jeho příjmy, byly zdaňovány dle německého daňového systému a jakou výši daně by pan Novák odvedl finančnímu úřadu, je zjištěno následovně.

Zdanění dle německého daňového systému:

Pan Novák tedy pobírá v Německu hrubou mzdu ve stejné výši jako v České republice a to 39 000 Kč za měsíc. Přepočet hrubé mzdy na €: $39\,000 \div 25,68 = 1\,519$ €. Je mu 30 let a je bezdětný. Nutným krokem potřebným ke stanovení daňové povinnosti je určení celkových odčitatelných výdajů pana Nováka, které lze od hrubých příjmů odečíst. Pro zjednodušení prvního modelového příkladu bude použito pro ostatní výdaje paušální částka, kterou dovoluje německý zákon o dani z příjmů. Ta je v roce 2018 ve výši 1 000 € za rok. Jiné odčitatelné výdaje pan Novák nemá. V roce 2017 panu Novákovi vznikla povinnost odvést církevní daň ve výši 18 €.

Hrubá mzda:	18 228 €
Výdaje:	1 000 €
Zaplacená církevní daň 2017:	18 €
Základ daně:	17 210 €

Výpočet daně z příjmů:

Poplatník se svým ročním příjmem spadá do rozsahu 13 997 € – 54 949 €. Obecný vzorec pro dané rozmezí: $\text{Daň} = (220,13 \times z + 2\,397) \times z + 948,49$; $z = (\text{příjem} - 13\,996) \div 10\,000$

$$z = (17\,210 - 13\,996) \div 10\,000$$

$$z = 0,3214$$

$$\text{Daň} = (220,13 \times 0,3214 + 2\,397) \times 0,3214 + 948,49$$

$$\text{Daň} = 1\,742 \text{ €}$$

Daň z příjmů:	1 742 €
Církevní daň 9 %:	157 € ($1\,742 \times 9 \%$)

Solidární příplatek 5,5 %:	96 €
Celková daňová povinnost:	1 995 €
Platba pojistného za zaměstnance na:	
• zdravotního pojištění 7,3 %:	1 331 €
• na poj. v nezaměstnanosti 1,25 %:	228 €
• na penzijní pojištění 9,3 %:	1 695 €
• poj. pro případ invalidity 1,775 %:	324 €
Sociální pojištění celkem:	3 578 €

Výpočet čisté mzdy pana Nováka:

Hrubá mzda:	18 228 €
Daňové povinnosti:	1 995 €
Sociální pojištění:	3 578 €
Čistá mzda:	12 655 €

Pro přesné srovnání jsou částky přepočteny na českou měnu. K přepočtu se používá jednotný kurz, který byl stanoven na rok 2018 Generálním finančním ředitelstvím. Kurz činí 25,68 Kč za 1 €.

Rozdíly mezi odvedenou daní, pojistným a výslednou čistou mzdou ukazuje následující tabulka č. 4.1.

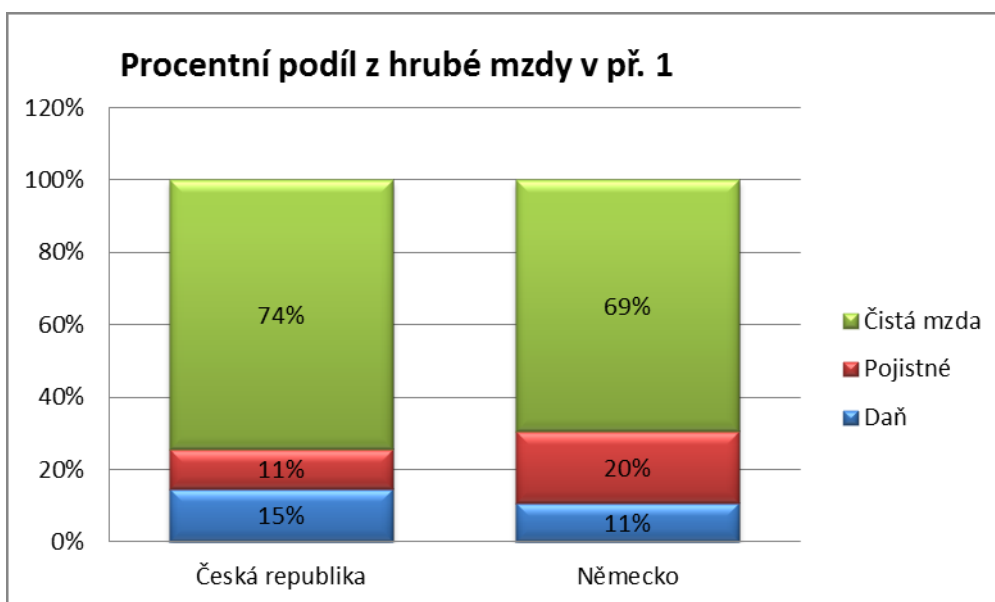
Tab. 4.1 Srovnání daně, pojistného a čisté mzdy z příkladu č. 1

V Kč	Daň	Pojistné	Čistá mzda
Česká republika	69 225	51 480	347 295
Německo	51 232	91 883	324 980
Rozdíl	17 993	40 403	22 315

Zdroj: vlastní zpracování

Z modelového příkladu lze vidět, že panu Novákovi zůstane více peněz, pokud bude pracovat v ČR. Tedy přesněji o 22 315 Kč více, což není tak výrazné jako rozdíl v pojistném. Pan Novák, i přes to, že platí v Německu církevní daň, odvede na daních o 17 993 Kč méně, než v České republice. Naopak na pojistném je odvedeno v podstatě více a to o 40 403 Kč. Kolik činí daný odvod či čistá mzda z dané hrubé roční mzdy ukazuje následující obrázek č. 4.1.

Obr. 4.1 Procentní podíl srážek a čisté mzdy z hrubé mzdy v příkladu č. 1

Zdroj: vlastní zpracování

Modelový příklad č. 2

Většina pracujících lidí za práci dojíždí. Český daňový systém však dojíždění za prací nijak neřeší, proto výpočet daňové povinnosti a čisté mzdy pana Nováka bude v českém daňovém systému stejný, jako v modelovém příkladu číslo 1.

Zdanění dle českého daňového systému:

Hrubá mzda:	468 000 Kč
Pojistné placené zaměstnancem:	51 480 Kč
Daň po slevě:	69 225 Kč
Čistá mzda:	347 295 Kč

Nyní provedeme výpočet dle německého daňového systému.

Zdanění dle německého daňového systému:

Jak by se čistá mzda změnila panu Novákovi, kdyby dojížděl do práce denně 30 km

Výpočet náhrady za PHM:

Náhrada za spotřebované PHM:	0,3 € za km
Denní náhrada za km:	$0,3 \text{ €} \times 60 \text{ km} = 18 \text{ €}$
Počet pracovních dnů 2018:	250 dní
Roční náhrada za km:	$18 \text{ €} \times 250 \text{ dní} = 4\,500 \text{ €}$

Náhrada je ve výši 4 500 € což je více než možný paušální výdaj 1 000 €. Také náhrada PHM pana Nováka nepřesahuje maximální možnou odečitatelnou výši. Pan Novák tedy použije skutečné ostatní výdaje.

Hrubá mzda: 18 228 €

Výdaje: 4 500 €

Zaplacená církevní daň 2017: 18 €

Základ daně: 13 710 €

Výpočet daně z příjmů:

Poplatník se svým ročním příjmem spadá do rozsahu 9 001 € – 13 996 €. Obecný vzorec pro dané rozmezí: $\text{Daň} = (997,8 \times y + 1\,400) \times y$; $y = (\text{příjem} - 9\,000) \div 10\,000$

$$y = (13\,710 - 9\,000) \div 10\,000 = 0,471$$

$$\text{Daň} = (997,8 \times 0,471 + 1\,400) \times 0,471$$

$$\text{Daň} = 881 \text{ €}$$

Daň z příjmů: 881 €

Církevní daň 9 %: 79 €

Solidární příplatek 5,5 %: 0 €

Celková daňová povinnost: 960 €

Výpočet čisté mzdy pana Nováka:

Hrubá mzda: 18 228 €

Daňové povinnosti: 960 €

Sociální pojištění: 3 578 €

Čistá mzda: 13 690 €

Rozdíly mezi odvedenou daní, pojistným a výslednou čistou mzdou v Německu a České republice ukazuje následující tabulka č. 4.2.

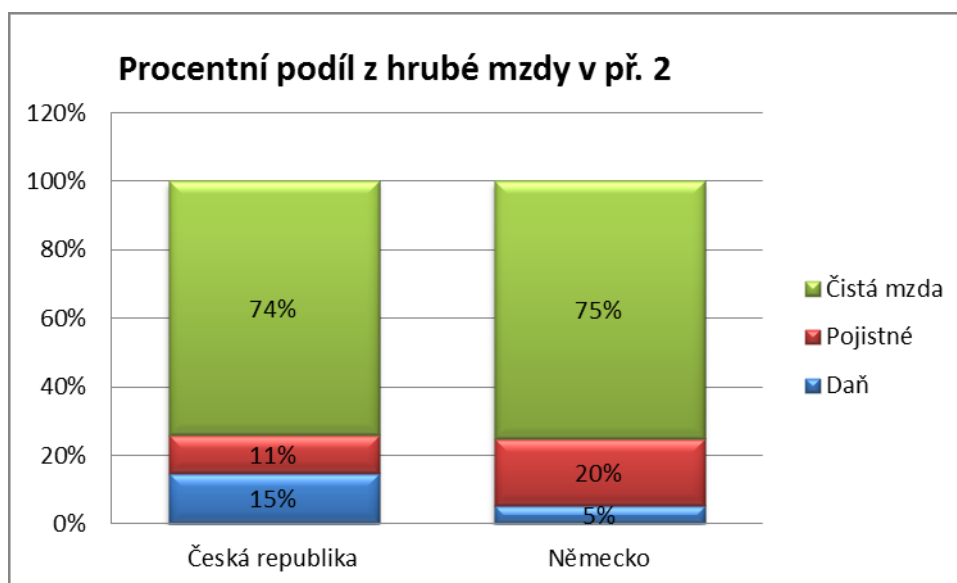
Tab. 4.2 Srovnání daně, pojistného a čisté mzdy z příkladu č. 2

V Kč	Daň	Pojistné	Čistá mzda
Česká Republika	69 225	51 480	347 295
Německo	24 653	91 883	351 559
Rozdíl	44 572	40 403	4 264

Zdroj: vlastní zpracování

Kolik činí daný odvod či čistá mzda z dané hrubé roční mzdy ukazuje následující obrázek č. 4.2.

Obr. 4.2 Procentní podíl srážek a čisté mzdy z hrubé mzdy v příkladu č. 2

Zdroj: vlastní zpracování

Modelový příklad č. 3

V třetím modelovém příkladu bude poplatník pan Novák mít dvě děti. Na tyto dvě děti bude po celý rok uplatňovat daňové zvýhodnění na děti. Pan Novák učinil prohlášení poplatníka daně z příjmů. Jiné nezdánitelné části základu daně a slevy pan Novák neuplatňuje.

Zdanění dle českého daňového systému:

Hrubá mzda:	468 000 Kč
Pojistné odváděné zaměstnavatelem na:	
• zdravotní pojištění ve výši 9 %	42 120 Kč
• sociální pojištění ve výši 25 %	117 000 Kč
Pojistné za zaměstnavatele celkem:	159 120 Kč
Superhrubá mzda:	627 120 Kč
Základ daně z příjmů:	627 100 Kč
Daň z příjmů ve výši 15 %:	94 050 Kč
Sleva na poplatníka:	24 840 Kč
Daň po slevě:	69 225 Kč
Sleva na první dítě:	15 204 Kč (měsíčně 1 267 Kč)

Sleva na druhé dítě:	19 404 Kč (měsíčně 1 617 Kč)
Daň po daňovém zvýhodnění na děti:	34 617 Kč

Čistá mzda zaměstnance:

Hrubá mzda:	468 000 Kč
Pojistné placené zaměstnancem:	51 480 Kč
Daň po slevách:	34 617 Kč
Čistá mzda:	381 903 Kč

Již pro porovnání v českém daňovém systému lze vidět, že díky daňovému zvýhodnění na děti, se poplatníkovi zvýšila čistá mzda o 34 608 Kč za rok. Jak si počíná německý daňový systém s poplatníky, kteří mají děti, je následující:

Zdanění dle německého daňového systému:

Vzhledem k tomu, že pan Novák není bezdětný, snižuje se mu platba pojistného pro případ invalidity o 0,25 %, tedy na 1,525 %.

Hrubá mzda:	18 228 €
Výdaje:	1 000 €
Zaplacená církevní daň 2017:	18 €
Základ daně dle § 2 odst. 4 EStG:	17 210 €
Odpočet na děti:	14 856 €
Základ daně dle § 2 odst. 5 EStG:	2 354 €
Výpočet daně z příjmů:	

Poplatník se svým ročním příjmem spadá do rozsahu 0 € – 9 000 €. Pro takové rozmezí platí daňová sazba 0 %, neboli, je tento příjem od daně osvobozen.

Daň z příjmů:	0 €
Církevní daň 9 %:	0 €
Solidární příplatek 5,5 %:	0 €
Celková daňová povinnost:	0 €

Platba pojistného za zaměstnance na:

- zdravotního pojištění 7,3 %: 1 331 €
- na poj. v nezaměstnanosti 1,25 %: 228 €
- na penzijní pojištění 9,3 %: 1 695 €

- poj. pro případ invalidity 1,525 %: 278 €

Výpočet čisté mzdy pana Nováka:

Hrubá mzda:	18 228 €
Daňové povinnosti:	0 €
Sociální pojištění:	3 532 €
Čistá mzda:	14 696 €

Rozdíly mezi odvedenou daní, pojistným a výslednou čistou mzdou v Německu a České republice ukazuje následující tabulka č. 4.3.

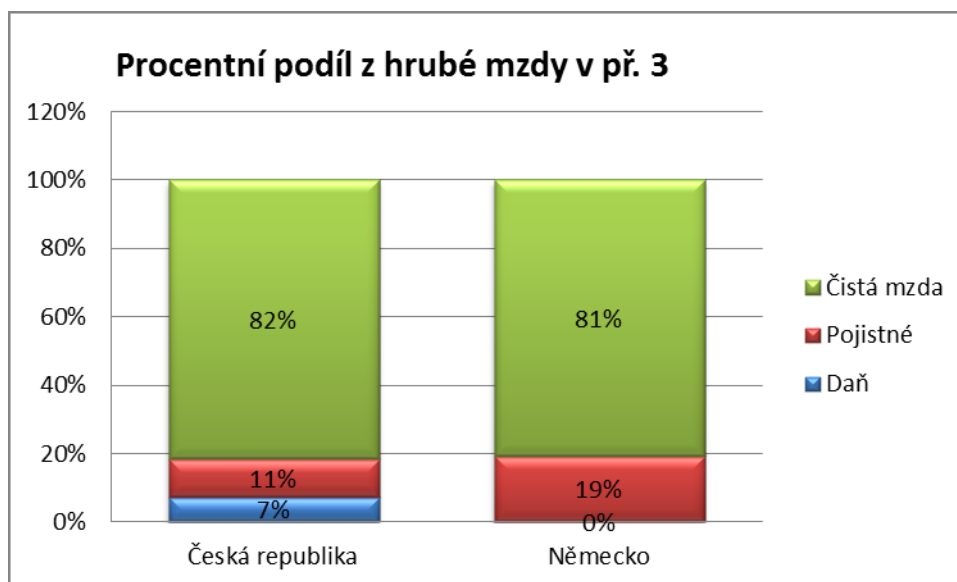
Tab. 4.3 Srovnání daně, pojistného a čisté mzdy z příkladu č. 3

V Kč	Daň	Pojistné	Čistá mzda
Česká Republika	34 617	51 480	381 903
Německo	0	90 701	377 393
Rozdíl	34 617	39 221	4 510

Zdroj: vlastní zpracování

Kolik činí daný odvod či čistá mzda z dané hrubé roční mzdy ukazuje následující obrázek č. 4.3.

Obr. 4.3 Procentní podíl srážek a čisté mzdy z hrubé mzdy v příkladu č. 3

Zdroj: vlastní zpracování

Jiná situace v modelovém příkladu č. 3

Vzhledem k tomu, že německý finanční úřad automaticky porovnává odečitatelný výdaj na děti a příspěvek na děti, bude takové porovnání provedeno i v této diplomové práci.

Pan Novák díky výdaji na děti ušetřil daň ve výši 1 995 € (kdyby nevyužil odečitatelného výdaje na děti) což je méně než příspěvek na děti. Ročně by pan Novák získal na příspěvku 2 328 € za první dítě a 2 400 € na dítě druhé. Celkem v přepočtu na koruny tedy 121 415 Kč. Finanční úřad mu tedy pro další rok zhodnotí, že je výhodnější pobírat měsíční příspěvky na děti. Čistá mzda bude pro věrnější zobrazení porovnána se získaným příspěvkem na děti během roku dle německého daňového systému. Situace tedy dle českého daňového systému zůstává stejná. Mění se pouze výpočet dle německého daňového systému.

Výpočty dle českého daňového systému:

Hrubá mzda:	468 000 Kč
Pojistné placené zaměstnancem:	51 480 Kč
Daň po slevě:	34 617 Kč
Čistá mzda:	381 903 Kč
Výpočet dle německého daňového systému (viz. modelový příklad č. 3)	
Hrubá mzda:	18 228 €
Daňové povinnosti:	1 995 €
Sociální pojištění:	3 532 €
Čistá mzda:	12 701 €
Roční příspěvek na děti:	4 728 €
Celkem čistý příjem:	17 429 €

Jak se zvýší mzda pana Nováka, pokud bude pobírat příspěvek na děti a případné rozdíly mezi odvedenou daní, pojistným a výslednou čistou mzdou v Německu a České republice ukazuje následující tabulka č. 4.4.

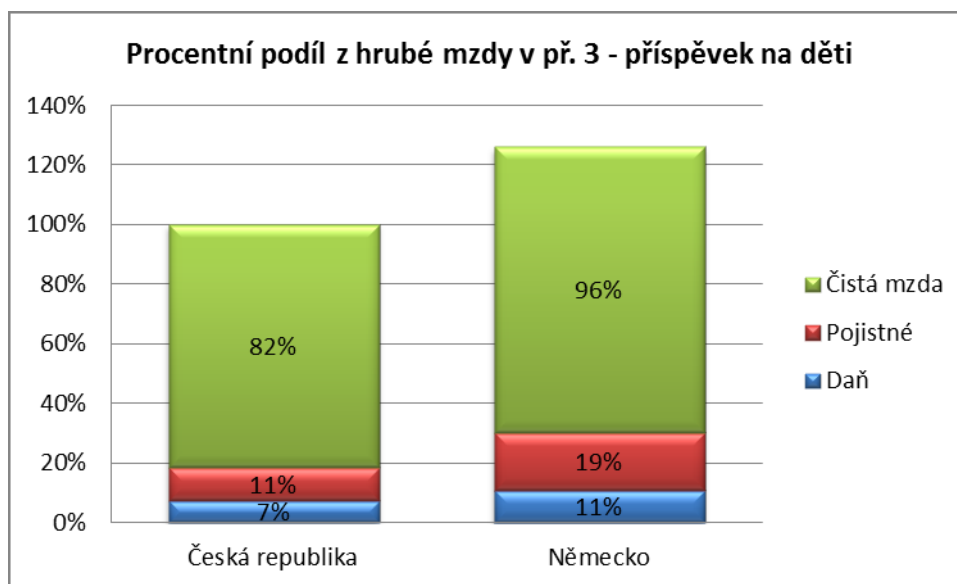
Tab. 4.4 Srovnání daně, pojistného a čisté mzdy z příkladu č. 3

V Kč	Daň	Pojistné	Čistá mzda
Česká Republika	34 617	51 480	381 903
Německo	51 232	90 701	447 577
Rozdíl	16 615	39 221	65 674

Zdroj: vlastní zpracování

Kolik činí daný odvod či čistá mzda z dané hrubé roční mzdy ukazuje obrázek č. 4.4.

Obr. 4.4 Procentní podíl srážek a čisté mzdy z hrubé mzdy v příkladu č. 3

Zdroj: vlastní zpracování

Modelový příklad č. 4

Modelový příklad číslo 4 ukazuje zdanění v případě, kdy poplatník pan Novák má dvě děti, ale nemá je ve své péči. Nicméně pan Novák platí ze zákonné povinnosti výživné na tyto dvě děti. Panu Novákovi bylo nakázáno výživné ve výši 20 % z čisté mzdy. Tzn. že pan Novák zaplatil na výživném částku 72 000 Kč.

Zdanění dle českého daňového systému:

Pan Novák bude mít stejné zdanění jako je v modelovém příkladu číslo 1. Z důvodu, že nemá děti ve své péči, resp. nežije s dětmi ve společně hospodařící domácnosti, nemůže si slevu na děti uplatnit.

Hrubá mzda:	468 000 Kč
Pojistné placené zaměstnancem:	51 480 Kč
Daň po slevě:	69 225 Kč
Čistá mzda:	347 295 Kč

Zdanění dle německého daňového systému:

Zprvu je důležité analyzovat odčitatelné výdaje pana Nováka. Mezi tyto výdaje se řadí zaplacené výživné na děti, náhrada za spotřebu PHM. Výpočet náhrady za spotřebu PHM bude převzat z modelového příkladu č. 2.

Ostatní výdaje:

Výživné:	2 803 €
PHM:	4 500 €
Celkem:	7 303 €

Hrubá mzda:	18 228 €
Výdaje:	7 303 €
Zaplacená církevní daň 2017:	18 €
Základ daně:	10 907 €

Výpočet daně z příjmů:

Poplatník se svým ročním příjmem spadá do rozsahu 9 001 € – 13 996 €. Pro takové rozmezí platí daňová sazba $\text{Daň} = (997,8 \times y + 1\,400) \times y$; $y = (\text{příjem} - 9\,000) \div 10\,000$

$$y = (10\,907 - 9\,000) \div 10\,000 = 0,1907$$

$$\text{Daň} = (997,8 \times 0,1907 + 1\,400) \times 0,1907$$

$$\text{Daň} = 303 \text{ €}$$

Daň z příjmů:	303 €
Církevní daň 9 %:	27 €
Solidární příplatek 5,5 %:	0 €
Celková daňová povinnost:	330 €

Výpočet čisté mzdy pana Nováka:

Hrubá mzda:	18 228 €
Daňové povinnosti:	330 €
Sociální pojištění:	3 532 €
Čistá mzda:	14 366 €

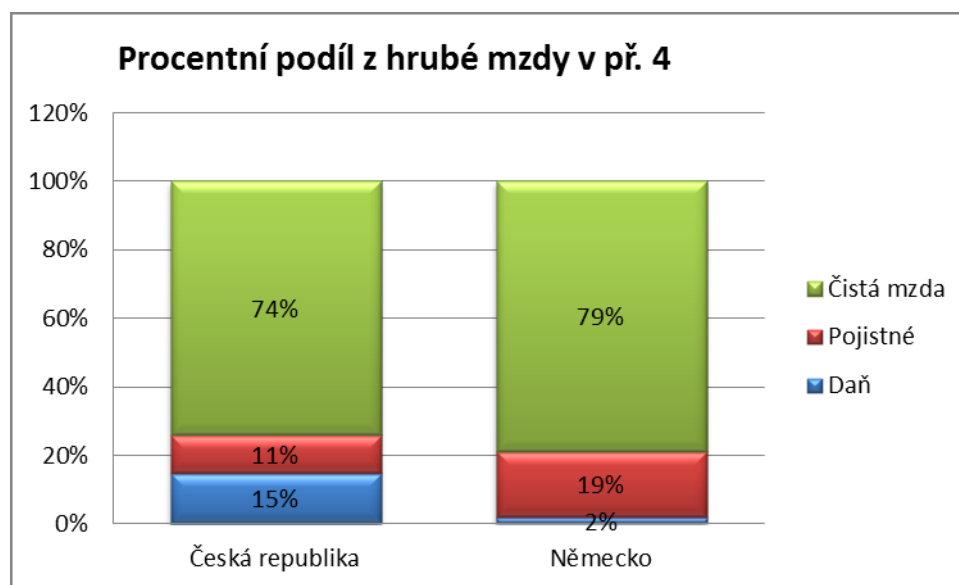
Jak se bude lišit daňové zatížení pana Nováka v dané situaci ukazuje následující tabulka č. 4.5.

Tab. 4.5 Srovnání daně, pojistného a čisté mzdy z příkladu č. 4

V Kč	Daň	Pojistné	Čistá mzda
Česká Republika	69 225	51 480	347 295
Německo	8 474	90 701	368 919
Rozdíl	60 751	39 221	21 624

Zdroj: vlastní zpracování

Kolik činí daný odvod či čistá mzda z dané hrubé roční mzdy ukazuje následující obrázek č. 4.5.

Obr. 4.5 Procentní podíl srážek a čisté mzdy z hrubé mzdy v příkladu č. 4

Zdroj: vlastní zpracování

Modelový příklad č. 5

V modelovém příkladu číslo 5 poplatník pan Novák má manželku. Jeho manželka pracovala pouze pár měsíců. Za celý rok si vydělala 67 000 Kč.

Zdanění dle českého daňového systému:

Hrubá mzda: 468 000 Kč

Pojistné odváděné zaměstnavatelem na:

- zdravotní pojištění ve výši 9 % 42 120 Kč
- sociální pojištění ve výši 25 % 117 000 Kč

Pojistné za zaměstnavatele celkem: **159 120 Kč**

Superhrubá mzda: 627 120 Kč

Základ daně z příjmů: 627 100 Kč

Daň z příjmů ve výši 15 %:	94 065 Kč
Sleva na poplatníka:	24 840 Kč
Sleva na manželku:	24 840 Kč
Daň po slevě:	44 385 Kč

Čistá mzda zaměstnance:

Hrubá mzda:	468 000 Kč
Pojistné placené zaměstnancem:	51 480 Kč
Daň po slevách:	44 385 Kč
Čistá mzda:	372 135 Kč

Zdanění dle německého daňového systému:

Dle německého daňového systému může pan Novák využít společné zdanění manželů. Vzhledem k tomu, že přesahuje věkový limit a nemá děti, odvádí na pojištění o 0,25 % více. Také pan Novák nakoupil pracovní pomůcky ve výši 1 000 €. Dále mu vznikla náhrada PHM za cestu do práce ve výši 1 600 €, dále uplatní poplatky za telefonní hovory ve výši 240 € a bankovní poplatky ve výši 16 € ročně.

Součet příjmů:

Pan Novák:	18 228 €
Paní Nováková:	2 609 €
Celkem:	20 837 €
Výdaje:	2 856 €
Základ daně:	17 981 €

Výpočet daně z příjmů:

Manželé s daným součtem ročních příjmů spadají do rozsahu 0 € – 18 000 €. Pro takové rozmezí platí daňová sazba 0 %, neboli, je tento příjem od daně osvobozen.

Daň z příjmů:	0 €
Církevní daň 9 %:	0 €
Solidární příspěvek 5,5 %:	0 €
Celková daňová povinnost:	0 €

Platba pojistného za zaměstnance na:

- zdravotního pojištění 7,3 %: 1 331 €
- na poj. v nezaměstnanosti 1,25 %: 228 €

- na penzijní pojištění 9,3 %: 1 695 €
  - poj. pro případ invalidity 1,775 %: 324 €
- Sociální pojištění celkem: 3 578 €

Výpočet čisté mzdy pana Nováka:

Hrubá mzda: 18 228 €

Daňové povinnosti: 0 €

Sociální pojištění: 3 578 €

Čistá mzda: **14 650 €**

Jak se bude lišit daňové zatížení pana Nováka v dané situaci ukazuje následující tabulka č. 4.6.

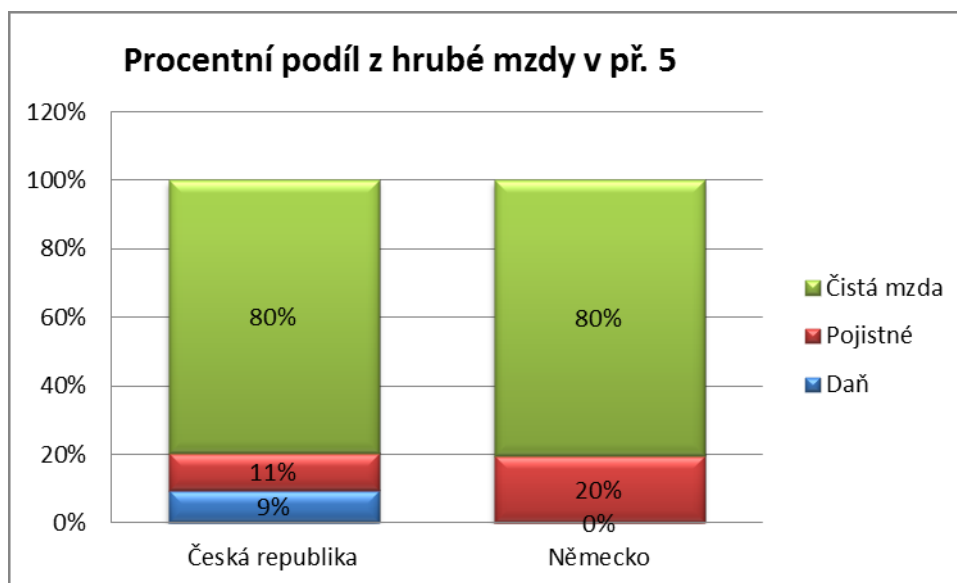
Tab. 4.6 Srovnání daně, pojistného a čisté mzdy z příkladu č. 5

V Kč	Daň	Pojistné	Čistá mzda
Česká Republika	44 385	51 480	372 135
Německo	0	91 883	376 212
Rozdíl	44 385	40 403	4 077

Zdroj: vlastní zpracování

Kolik činí daný odvod či čistá mzda z dané hrubé roční mzdy ukazuje následující obrázek č. 4.6.

Obr. 4.6 Procentní podíl srážek a čisté mzdy z hrubé mzdy v příkladu č. 5

Zdroj: vlastní zpracování

Modelový příklad č. 6

V modelovém příkladu číslo 6 bude poplatník pan Nadějný využívat maximálních odpočtů, který umožňuje český daňový systém. Slevy a nezdanitelné části základu daně jsou následující:

- poplatník v roce 2018 daroval neziskové organizace příspěvek ve výši 16 000 Kč na zdravotnické pomůcky,
- poplatník v roce 2018 byl darovat 10x krevní plazmu, přičemž jeho odběr nebyl finančně odměněn,
- úroky, které zaplatil z hypotečního úvěru za rok 2018 ve výši 14 500 Kč,
- penzijní pojištění za rok 2018 ve výši 24 000 Kč (měsíční platba 2 000 Kč),
- životní pojištění za rok 2018 ve výši 12 000 Kč,
- zaplacené odborové příspěvky za rok 2018 ve výši 1 600 Kč,
- zaplacené výdaje, které souvisí s umístěním dítěte do školského zařízení ve výši 13 500 Kč,
- manželka pracovala občasně, ale její příjem nepřesáhl částku 68 000 Kč za rok,
- poplatník se stará o dvě děti, přičemž dokládá čestné prohlášení manželky, že si slevu na děti neuplatňuje,
- poplatník si uplatňuje základní slevu na poplatníka ve výši 24 840 Kč za rok.

Zároveň dle německého daňového systému, pan Nadějný zaplatil výdaje, které jsou odčitatelné od základu daně. Ty jsou následující:

- samoživitel 4 000 €,
- doprava 2 998 €,
- bankovní poplatky 16 € ročně,
- počítač, aktovka, židle, odborná literatura, profesní sdružení ve výši 1 200 €,
- platby za telefonní hovory měsíčně ve výši 240 €.

Zvláštní výdaje:

- dar ve výši 1 000 €,
- výživné ve výši 2 803 €,
- vzdělávání ve výši 500 €.

Mimořádné výdaje:

- léčebné výlohy ve výši 500 €.

Děti:

- dvě děti a možný odpočet ve výši 14 856 €.

Zdanění dle českého daňového systému:

Hrubá mzda: 468 000 Kč

Pojistné odváděné zaměstnavatelem na:

- zdravotní pojištění ve výši 9 % 41 120 Kč
- sociální pojištění ve výši 25 % 117 000 Kč

Pojistné za zaměstnavatele celkem: **159 120 Kč**

Superhrubá mzda: 627 120 Kč

Položky nezdánitelná část základu daně:

Dar: 16 000 Kč

Krevní plazma: $10 \times 3\,000 =$ 30 000 Kč

Úroky z hypotéky: 14 500 Kč

Penzijní pojištění:* 12 000 Kč

Životní pojištění: 12 000 Kč

Odborové příspěvky: 1 600 Kč

ZD po úpravě: 541 000 Kč

Daň z příjmů ve výši 15 %: 81 150 Kč

Sleva na poplatníka: 24 840 Kč

Sleva na manželku: 24 840 Kč

Školkové: ** 12 200 Kč

Daň po slevách: 19 270 Kč

Sleva na první dítě: 15 204 Kč (měsíčně 1 267 Kč)

Sleva na druhé dítě: 19 404 Kč (měsíčně 1 617 Kč)

Daňový bonus: 15 338 Kč

*(od základu daně lze odečíst pouze částku, kterou poplatník zaplatil, při níž dosáhl maximálního státního příspěvku, pro rok 2018 je maximální státní příspěvek poskytován při měsíční platbě 1 000 Kč)

** (maximálně lze snížit ZD o částku, která odpovídá minimální mzdě v daném zdaňovacím období)

Čistá mzda zaměstnance:

Hrubá mzda: 468 000 Kč

Pojistné placené zaměstnancem: 51 480 Kč

Daň po slevách: + 15 338 Kč

Čistá mzda: 431 858 Kč

Vzhledem k tomu, že panu Novákovi bude daňový bonus vyplacen, přičte se k jeho čisté roční mzdě.

Zdanění dle německého daňového systému:

Hrubá mzda: 18 228 €
Výdaje: 13 257 €
Základ daně: 4 971 €
Odpočet na děti: 14 856 €
Základ daně: 0 €

Výpočet daně z příjmů:

Poplatník se svým ročním příjmem spadá do rozsahu 0 € – 9 000 €. Pro takové rozmezí platí daňová sazba 0 %, neboli, je tento příjem od daně osvobozen.

Daň z příjmů: 0 €
Církevní daň 9 %: 0 €
Solidární příplatek 5,5 %: 0 €
Celková daňová povinnost: 0 €

Výpočet čisté mzdy pana Nováka:

Hrubá mzda: 18 228 €
Daňové povinnosti: 0 €
Sociální pojištění: 3 532 €
Čistá mzda: 14 696 €

Jak se bude lišit daňové zatížení pana Nováka v dané situaci ukazuje následující tabulka č. 4.7.

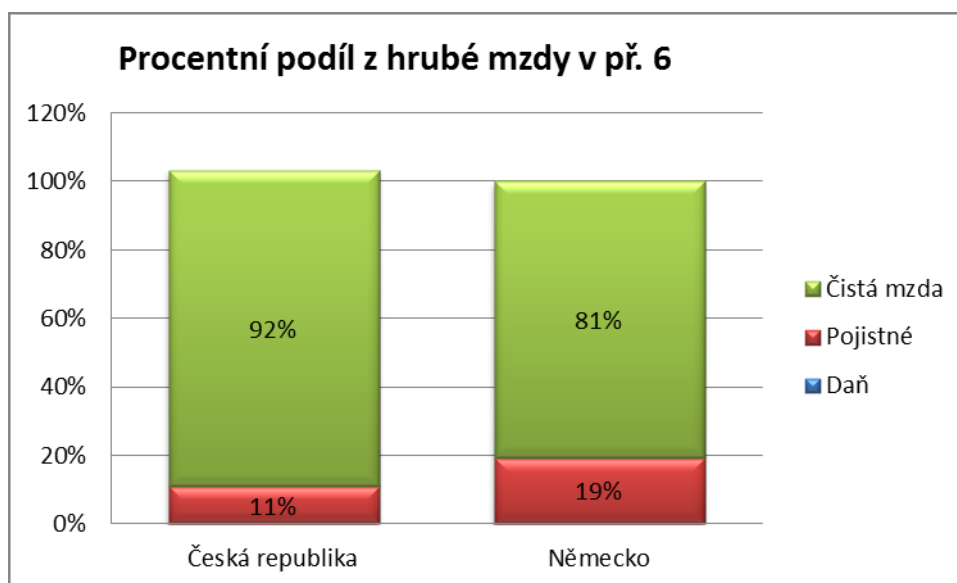
Tab. 4.7 Srovnání daně, pojistného a čisté mzdy z příkladu č. 6

V Kč	Daň	Pojistné	Čistá mzda
Česká Republika	0	51 480	431 858
Německo	0	90 701	377 393
Rozdíl	0	39 221	54 459

Zdroj: vlastní zpracování

Kolik činí daný odvod či čistá mzda z dané hrubé roční mzdy ukazuje následující obrázek č. 4.7.

Obr. 4.7 Procentní podíl srážek a čisté mzdy z hrubé mzdy v příkladu č. 6

Zdroj: vlastní zpracování

Finanční úřad by však vyhodnotil, že pro pana Nováka je lepší pobírat měsíční příspěvek na děti. Je to z toho důvodu, že pan Novák i po odečtení všech jeho výdajů spadá do rozmezí, kdy by žádnou daň neplatil. Proto bude znázorněna situace, kdy pan Novák bude pobírat příspěvek na děti k čisté mzdě ve výši 121 415 Kč zobrazena v následující tabulce č. 4.8.

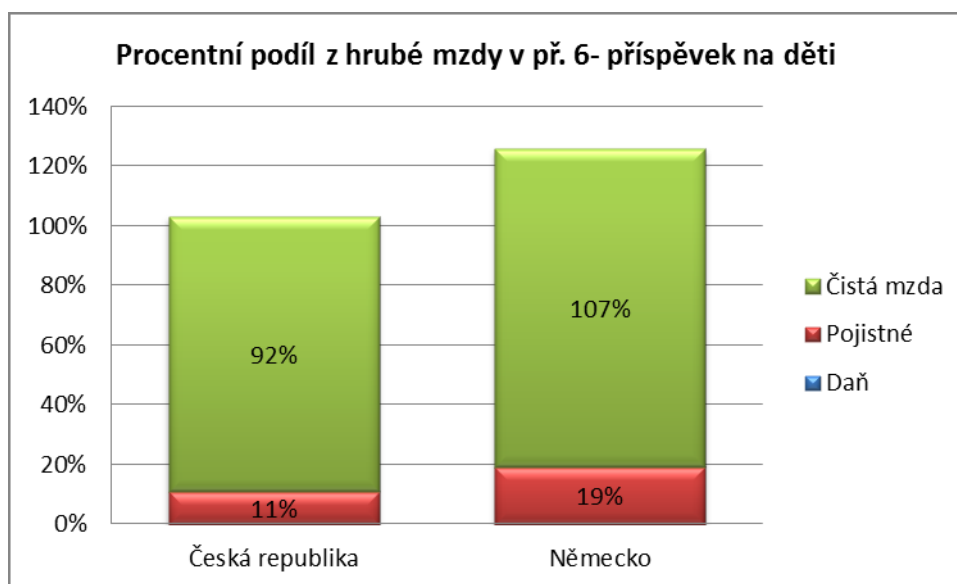
Tab. 4.8 Srovnání daně, pojistného a čisté mzdy z příkladu č. 6

V Kč	Daň	Pojistné	Čistá mzda
Česká Republika	0	51 480	431 858
Německo	0	90 701	498 808
Rozdíl	0	39 221	66 950

Zdroj: vlastní zpracování

Kolik činí daný odvod či čistá mzda z dané hrubé roční mzdy ukazuje následující obrázek č. 4.8.

Obr. 4.8 Procentní podíl srážek a čisté mzdy z hrubé mzdy v příkladu č. 6

Zdroj: vlastní zpracování

Modelový příklad č. 7

V modelovém příkladu číslo 7 pan Novák pobírat průměrnou měsíční mzdu v Německu. Ta pro rok 2018 činí 54 247 €. Roční hrubá mzda v přepočtu činí 1 393 063 Kč. Nemá děti a neuplatňuje žádné jiné nezdanitelné části základu daně ani jiné slevy na dani, kromě slevy na poplatníka. Pan Novák se hlásí k jeho církvi.

Zdanění dle českého daňového systému:

Hrubá mzda:	1 393 063 Kč
Pojistné odváděné zaměstnavatelem na:	
• zdravotní pojištění ve výši 9 %	125 376 Kč
• sociální pojištění ve výši 25 %	348 266 Kč
Pojistné za zaměstnavatele celkem:	473 642 Kč
Superhrubá mzda:	1 866 704 Kč
Základ daně z příjmů:	1 866 700 Kč
Daň z příjmů ve výši 15 %:	280 005 Kč
Sleva na poplatníka:	24 840 Kč
Daň po slevě:	255 165 Kč

Čistá mzda zaměstnance:

Pojistné odváděné zaměstnancem na:

- sociální pojištění ve výši 6,5 % 90 549 Kč
- zdravotní pojištění ve výši 4,5 % 62 688 Kč

Hrubá mzda: 1 393 063 Kč

Pojistné placené zaměstnancem: 153 237 Kč

Daň po slevách: 255 165 Kč

Čistá mzda: 984 661 Kč

Zdanění dle německého daňového systému:

Hrubá mzda: 54 247 €

Výpočet daně z příjmů:

Poplatník se svým ročním příjmem spadá do rozsahu 13 997 € – 54 949 €. Obecný vzorec pro dané rozmezí: $\text{Daň} = (220,13 \times z + 2\,397) \times z + 948,49$; $z = (\text{příjem} - 13\,996) \div 10\,000$

$$z = (54\,247 - 13\,996) \div 10\,000 = 4,0251$$

$$\text{Daň} = (220,13 \times 4,0251 + 2\,397) \times 4,0251 + 948,49$$

$$\text{Daň} = 14\,163 \text{ €}$$

Daň z příjmů: 14 163 €

Církevní daň 9 %: 1 275 €

Solidární příplatek 5,5 %: 779 €

Celková daňová povinnost: 16 217 €

Platba pojistného za zaměstnance na:

- zdravotního pojištění 7,3 %: 3 960 €
- na poj. v nezaměstnanosti 1,25 %: 678 €
- na penzijní pojištění 9,3 %: 5 045 €
- poj. pro případ invalidity 1,775 %: 963 €

Sociální pojištění celkem: 10 646 €

Výpočet čisté mzdy pana Nováka:

Hrubá mzda: 54 247 €

Daňové povinnosti: 16 217 €

Sociální pojištění: 10 646 €

Čistá mzda: 27 384 €

Jak se bude lišit daňové zatížení pana Nováka v dané situaci, ukazuje následující tabulka č. 4.9.

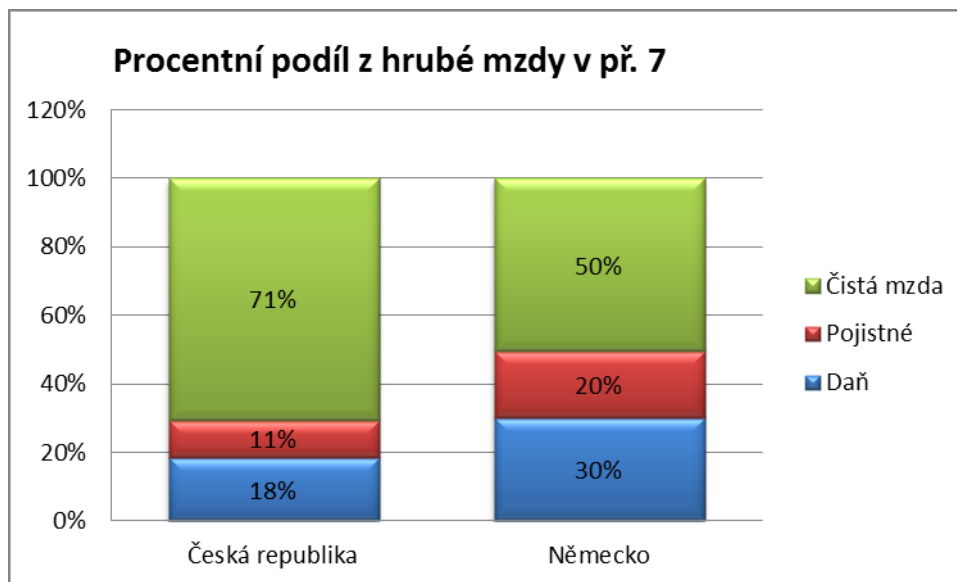
Tab. 4.9 Srovnání daně, pojistného a čisté mzdy z příkladu č. 7

V Kč	Daň	Pojistné	Čistá mzda
Česká Republika	255 165	153 237	984 661
Německo	416 453	273 389	703 221
Rozdíl	161 288	120 152	281 440

Zdroj: vlastní zpracování

Kolik činí daný odvod či čistá mzda z dané hrubé roční mzdy ukazuje následující obrázek č. 4.9.

Obr. 4.9 Procentní podíl srážek a čisté mzdy z hrubé mzdy v příkladu č. 7

Zdroj: vlastní zpracování

Modelový příklad č. 8

V modelovém příkladu číslo 8 pan Novák pobírá průměrnou měsíční mzdu v Německu. Přičemž pan Novák bude používat veškerých daňových optimalizací jako, bylo použito v příkladu číslo 7.

Zdanění dle českého daňového systému:

Hrubá mzda: 1 393 063 Kč

Pojistné odváděné zaměstnavatelem na:

- zdravotní pojištění ve výši 9 % 125 376 Kč

• sociální pojištění ve výši 25 %	348 266 Kč
Pojistné za zaměstnavatele celkem:	473 642 Kč
Superhrubá mzda:	1 866 704 Kč
Celkem nezdanitelná část základu daně:	86 100 Kč
ZD po úpravě:	1 780 600 Kč
Daň z příjmů ve výši 15 %:	267 090 Kč
Sleva na poplatníka:	24 840 Kč
Sleva na manželku:	24 840 Kč
Školkové: **	12 200 Kč
Daň po slevách:	205 210 Kč
Sleva na první dítě:	15 204 Kč (měsíčně 1 267 Kč)
Sleva na druhé dítě:	19 404 Kč (měsíčně 1 617 Kč)
Daň:	170 602 Kč

Čistá mzda zaměstnance:

Pojistné odváděné zaměstnancem na:

• sociální pojištění ve výši 6,5 %	90 549 Kč
• zdravotní pojištění ve výši 4,5 %	62 688 Kč
Hrubá mzda:	1 393 063 Kč
Pojistné placené zaměstnancem:	153 237 Kč
Daň po slevách:	170 602 Kč
Čistá mzda:	1 069 224 Kč

Zdanění dle německého daňového systému:

Hrubá mzda:	54 247 €
Výdaje:	13 257 €
Základ daně:	40 990 €
Odpočet na děti:	14 856 €
Základ daně:	26 134 €

Výpočet daně z příjmů:

Poplatník se svým ročním příjmem spadá do rozsahu 13 997 € – 54 949 €. Pro takové rozmezí platí daňová sazba $\text{Daň} = (220,13 \times z + 2\,397) \times z + 948,49$; $z = (\text{příjem} - 13\,996) \div 10\,000$

$$z = (26\,134 - 13\,996) \div 10\,000 = 1,2138$$

$$\text{Daň} = (220,13 \times 1,2138 + 2\,397) \times 1,2138 + 948,49$$

$$\text{Daň} = 4\,182 \text{ €}$$

Daň z příjmů: 4 182 €

Církevní daň 9 %: 376 €

Solidární příplatek 5,5 %: 230 €

Celková daňová povinnost: 4 788 €

Platba pojistného za zaměstnance na:

- zdravotního pojištění 7,3 %: 3 960 €
- na poj. v nezaměstnanosti 1,25 %: 678 €
- na penzijní pojištění 9,3 %: 5 045 €
- poj. pro případ invalidity 1,525 %: 827 €

Sociální pojištění celkem: 10 510 €

Výpočet čisté mzdy pana Nováka:

Hrubá mzda: 54 247 €

Daňové povinnosti: 4 788 €

Sociální pojištění: 10 510 €

Čistá mzda: **38 949 €**

Jaké srážky budou v tomto případě panu Novákovi sráženy a jaká bude jeho čistá mzda, bude srovnáno v následující tabulce č. 4.10.

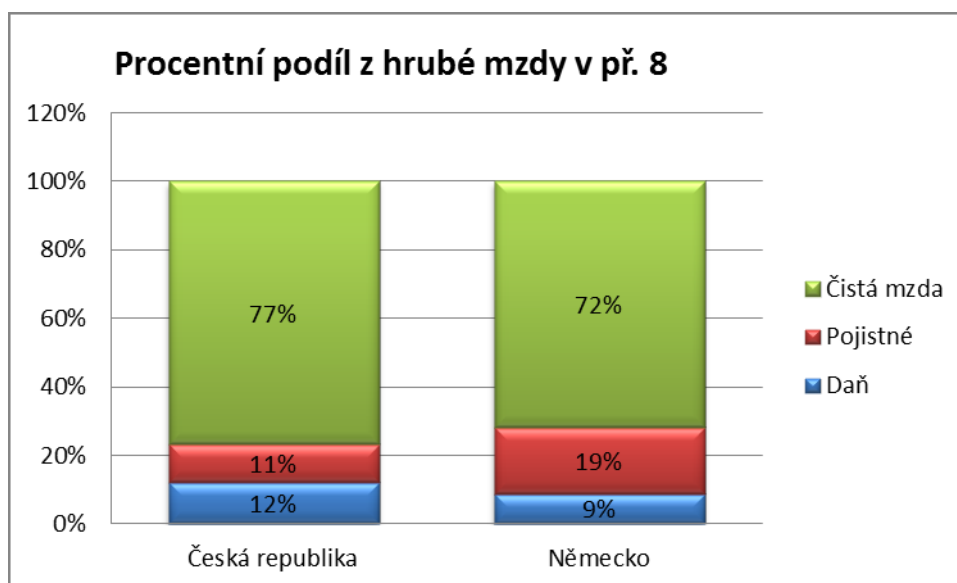
Tab. 4.10 Srovnání daně, pojistného a čisté mzdy z příkladu č. 8

V Kč	Daň	Pojistné	Čistá mzda
Česká Republika	170 602	153 237	1 069 224
Německo	122 956	269 897	1 000 210
Rozdíl	47 646	116 660	69 014

Zdroj: vlastní zpracování

Kolik činí daný odvod či čistá mzda z dané hrubé roční mzdy ukazuje následující obrázek č. 4.10.

Obr. 4.10 Procentní podíl srážek a čisté mzdy z hrubé mzdy v příkladu č. 8

Zdroj: vlastní zpracování

Opět však finanční úřad posoudí, zda je pro pana Nováka výhodnější uplatnit odpočet na děti využít příspěvku na děti. Pokud by neuplatnil odpočet na děti, jeho celková daňová povinnost by byla ve výši 10 329 €. Tato daň by byla vyšší o 5 541 € než při použití odpočtu. Roční příspěvek je poskytován ve výši 4 728 €. Pro pana Nováka je tedy výhodnější použít daňový odpočet na děti, než ročního příspěvku na děti.

4.2 Komparace výsledků

Samotné výpočty byly již provedeny v předchozí kapitole. Nyní je potřeba dané výsledky porovnat.

Modelový příklad č. 1

Při výpočtu bylo vycházeno ze mzdy, která je považována v Německu za minimální a v Česku naopak za vyšší jak průměrná. V modelovém příkladu nebyly využity žádné odpočty kromě slevy na poplatníka. Pro reálnější zobrazení se v příkladech poplatník považoval za věřícího a v německém daňovém systému mimo daň z příjmů, musel odvádět ještě církevní daň. Došlo tedy k tomu, že daňové zatížení poplatníka bylo navýšeno o tuto daň. Církevní daň byla zohledněna z toho důvodu, že více jak 60 % obyvatelstva Německa se hlásí k určitému náboženství.

Při základním zdanění, kdy nebyly použity žádné zvláštní odpočty, činí daňové zatížení v České republice o 4 % více jako v Německu. I přesto, že poplatník odvádí v Německu na dani méně, získává nižší čistý příjem. Je to dáno hlavně zatížením, které plyne poplatníkovi z plateb pojistného. To činí přes 19 % oproti České republice, kdy zatížení na pojistném činí celkem 11 %. Nicméně lze konstatovat, že při nižší mzdě je dle českého daňového systému vyšší daňové zatížení.

Modelový příklad č. 2

V modelovém příkladu č. 2 bylo použito odpočtu na PHM. Takový odpočet však umožňuje pouze německý daňový systém. Při výpočtu bylo zjištěno, že daňové zatížení poplatníka v České republice bylo o 10 % vyšší jak v Německu. I přesto, že je v Německu vyšší zatížení na pojistném o skoro 8 %, zůstane díky základnímu odpočtu na PHM poplatníkovi na čisté mzdě o 4 264 Kč více. Opět lze tedy konstatovat, že český daňový systém klade na nižší mzdy vyšší daňové zatížení.

Modelový příklad č. 3

Dalším odpočtem, který se týká většiny poplatníků, je odpočet na děti. Německý daňový systém kontroluje, zda je výhodnější odpočet na děti nebo příspěvek na děti. V případě odpočtu na děti, je daňové zatížení poplatníka vyšší o 7 % dle českého daňového systému. Konkrétně není odváděná žádná daň dle německého daňového systému. Výsledná čistá mzda se však opět od sebe nijak neliší, a to díky vyššímu německému zatížení na pojistném.

Druhý model počítal s příspěvkem na děti, protože je pro poplatníka výhodnější. V takovém případě je daňové zatížení v Německu vyšší o 3 %. Nicméně k reálnějšímu zobrazení je příspěvek přičten k čisté mzdě. Ta je i po odečtení pojistného a daní v Německu vyšší o 14 % a to o 65 674 Kč. Výhodnější pro poplatníka je tedy zaplatit o 16 615 Kč na dani více, ale získat příspěvek na děti.

Modelový příklad č. 4

Často také dochází k situacím, kdy poplatník má děti, ale nesmí si uplatnit odpočet, kvůli tomu, že nežije s dětmi ve společně hospodařící domácnosti. To má za následek, ve většině případů, platbu výživného. Německý daňový systém takovou situaci oproti českému řeší možným odpočtem výživného ze základu daně. Díky takovému odpočtu se daňové zatížení snižuje v Německu na pouhé 2 %. V Česku je zatížení ve výši 15 %. Opět lze tedy konstatovat, že německý daňový systém při dané mzdě poplatníka z pohledu daně z příjmů zatěžuje méně, než český daňový systém.

Modelový příklad č. 5

Český daňový systém nabízí možnost slevy na manželku. Obdobnou formou v německém daňovém systému je společné zdanění manželů. Dle německého daňového systému je daňové zatížení ve výši 0 %, protože není odváděna žádná daň. Český daňový systém i přes slevu na poplatníka a slevu na manželku je pořád ve výši 9 % z čisté mzdy. Výsledná čistá mzda je však skoro na podobné úrovni. Z pohledu daní je tedy opět výhodnější německý daňový systém.

Modelový příklad č. 6

V příkladu číslo 6 bylo využito maximálních odpočtů, které nabízí jak český daňový systém, tak i německý daňový systém. Výsledek v obou případech přináší nulové daňové zatížení. Kvůli pojistnému však vyšší čistá mzda plyne poplatníkovi, který zdaňuje své příjmy dle českého daňového systému.

Opět by však německý finanční úřad zhodnotil, že pro poplatníka bude výhodnější pobírat příspěvek na děti. Díky ostatním odpočtům je daňové zatížení opět nulové, avšak je připočítán příspěvek na děti. V takovém případě se pak čistá mzda liší od čisté mzdy v České republice téměř o 66 950 Kč. Výhodnější je opět zdanění dle německého daňového systému.

Modelový příklad č. 7

Zde je brána v potaz průměrná mzda v Německu a pouze základní odpočty. V takovém případě je pak daňové zatížení větší v Německu. Z čisté mzdy zůstává poplatníkovi pouze 50 %. Z toho vyplývá, že daňové zatížení je v Německu pro průměrnou mzdu vyšší.

Modelový příklad č. 8

Kombinace průměrné německé mzdy a maximálních možných odpočtů přinesla výsledek, kdy je výsledné daňové zatížení v Německu nižší než v Česku. Dle českého daňového systému je odváděno 12 % z hrubé mzdy. Dle německého daňového systému činí odvod 9 % z hrubé mzdy.

Shrnutí

Pro srovnání bylo zkoumáno stejné daňové zatížení v obou zemích. Nedocházelo přitom k žádnému odpočtu. Uplatněna byla jen sleva na poplatníka. Poměrně stejné daňové zatížení bylo zjištěno při příjmu 25 000 € tedy 642 000 Kč hrubého příjmu za rok. Tento příjem se liší od německé minimální mzdy o 180 376 Kč. Český příjem se liší od minimální mzdy o 495 600 Kč. Z toho tedy vyplývá, že příjem, který je hodně odlišný od české minimální mzdy, je stejně daňově zatížen jako příjem, který je nepatrně odlišný od německé minimální mzdy. To by znamenalo, že německý daňový systém klade mnohem větší daňové zatížení na poplatníky s nižším příjmem. Ne vždy však lze tento argument použít. Jak bylo dokázáno výše, německý daňový systém ve většině případů zatěžoval poplatníky méně, než český daňový systém. Vznikalo to hlavně díky odpočtům, které německý daňový systém umožňuje. Z uvedených modelových příkladů lze i vidět, že Německo klade mnohem větší zatížení na odvodech pojistného za zaměstnance, než jako je kladen v České republice. Celkové odvody za zaměstnavatele a zaměstnance jsou však v Německu ve výši 38,75 % a v Česku ve výši 45 %. Z osmi modelových příkladů však došlo pouze jednou k tomu, že zdanění bylo větší dle německého daňového systému. To proběhlo v příkladu č. 7, kdy se počítalo s německou průměrnou mzdou a žádnými odpočty. Lze tedy říci, že pokud poplatník v Německu využívá možné odpočty od základu daně, jeho výsledné daňové zatížení by mělo být nižší než v Česku.

Německý daňový systém je tedy pro poplatníky, kteří spadají do nižší příjmové skupiny, mnohem výhodnější, než zdanění dle českého daňového systému. Mnozí poplatníci v České republice by tedy uvítaly zrušení superhrubé mzdy a zavedením progresivního

zdanění. Takový návrh byl vysloven již v roce 2018 Ministerstvem financí. Došlo však jen k zveřejnění informace, že Ministerstvo financí o takové změně uvažuje. Nijak dál se jím však nezabývala. Dle mého uvážení by český daňový systém po zrušení superhrubé mzdy, přilepšil mnohým poplatníkům. Muselo by však spolu s přijetím návrhem o zrušení superhrubé mzdy dojít také k zavedení obdobného výčtu odpočtů od základu daně. Pokud by český daňový systém neumožnil dané odpočty, daňové zatížení by bylo jistě vyšší než dle zdanění pomocí superhrubé mzdy. Přijetím progresivního zdanění a možných odpočtů by poplatníci se středním či nižší příjmem nebyli tak daňově zatěžováni. Daný návrh by se však nelíbil poplatníkům, kteří pobírají vysokou mzdu. V takovém případě by docházelo k mnohem vyššímu daňovému zatížení poplatníka, než bylo doposud.

5. Závěr

Cílem diplomové práce bylo porovnat dva rozlišné daňové systémy. Jednalo se o daňový systém uplatňovaný v České republice a daňový systém uplatňovaný v Německu. V první části práce byl popsán český daňový systém. Historie ukázala vývoj systému a komplexní obraz o jeho fungování. V další části práce docházelo k seznámení s aktuálním daňovým systémem k roku 2018. Zaměřeno bylo hlavně na daň z příjmů. Jak se bude dále vyvíjet český daňový systém, nabídla kapitola věnována změnám v daních od roku 2019.

V práci byl stejným způsobem popsán německý daňový systém. Jako první došlo k představení vývoje daňového systému v dané zemi. Dále, aby došlo k lepšímu chápání celého daňového systému, byly stručně charakterizovány jednotlivé daně. Výjimku tvořila oblast daně z příjmů, která byla charakterizována podrobně. V této části, byl uveden předmět daně, poplatník daně z příjmů, osvobození od daně z příjmů a další. Na konkrétních příkladech bylo uvedeno možné snižování základu daně, ale také samotný výpočet daně z příjmů. Nesměly být opomenuty přidružené daně, jako je například církevní daň a solidární příspěvek. Vše s dostatečným odkazem na příslušný paragraf určitého zákona.

V praktické části diplomové práce pak byly vytvořeny modelové příklady, které měly nastínit několik různých situací. Většina poplatníků daně z příjmů však nezdaňuje své hrubé příjmy na základní úrovni. Při výpočtu dochází k různým úpravám základu daně, ale také k uplatňování daných slev na dani, které daňový systém nabízí. Příkladem jsou daňové zvýhodnění na děti, slevy na manželku a také nezdanitelné části základu daně. Stejně jako český daňový systém, nabízí dané úpravy i německý daňový systém. Modelové příklady neukazovaly tedy pouhé zdanění základního příjmu, který není upraven o žádné položky, ale jednotlivé životní situace daňových poplatníků. Výsledkem práce pak bylo zjištění, že díky daným odpočtům, dochází k nižšímu daňovému zatížení poplatníků daně z příjmů v Německu, kteří pobírají nižší mzdu. Konkrétně sedm modelových příkladů ukázalo nižší procentní odvod daně z příjmů z hrubé mzdy v Německu. Naproti tomu, však poplatníkovi zůstávala čistá mzda ve srovnatelné výši, či někdy dokonce ve větší výši, po zdanění dle českého daňového systému. Taková skutečnost nastávala hlavně kvůli vyšším odvodům na pojistném v Německu. V České republice dochází k odvodům na sociální a zdravotní pojištění ve výši 11 %. V Německu dochází k odvodům na sociální pojištění, které zahrnuje dále několik druhů pojištění, ve výši 19 %. Rozdíl 8 % měl za následek větší odvody z hrubé mzdy, a proto tedy docházelo k situacím, že i přesto, že poplatník měl v České republice vyšší daňové zatížení, jeho čistá mzda byla vyšší než mzda po odvodech dle německého daňového

systemu. V diplomové práci byl také uveden návrh na změnu daňového systému v České republice, který se týkal zrušení superhrubé mzdy a zavedení progresivního zdanění.

Seznam použité literatury

a) Knihy

BORIA, Pietro. *Taxation in European Union*. 2th ed. Cham: Springer, 2017. 208 s. ISBN 978-3-319-53918-8.

FALADA, David. *Dějiny daní a poplatků*. Praha: Havlíček Brain Team, 2009. 207 s. ISBN 978-80-87109-15-1.

GERZOVA, Larisa, Grant Adrián HAP, Ivana KIRETA, Magdalena van DOORN-OLEJNICKA, Andreas PERDELWITZ, Marnix SCHELLEKENS, Kristina TROUCH a Ruxandra VLASCEANU, ed. *European tax handbook 2018*. 29th ed. Amsterdam: IBFD, 2018. Global tax series. 1202 p. ISBN 978-90-8722-455-4.

JAMES, Simon and Christopher NOBES. *The Economics of Taxation. Principles, Policy and Practice*. 17th ed. Birmingham: Fiscal Publications, 2017, 326 p. ISBN: 978-1-906201-35-7.

KUBÁTOVÁ, Květa. *Daňová teorie a politika*. 6. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2015. 276 s. ISBN: 978-80-7478-841-3.

MARKOVÁ, Hana. *Daňové zákony 2018: úplná znění platná k 1. 1. 2018*. 28. vyd. Praha: Grada, 2018. 287 s. ISBN 978-80-271-0766-7.

NERUDOVÁ, Danuše. *Harmonizace daňových systémů zemí Evropské unie*. 4. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2014, 336 s. ISBN: 978-80-7478-626-6.

PELECH, Petr a Iva RINDOVÁ. *Roční zúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za rok 2017*. 22. vyd. Olomouc: Nakladatelství ANAG, 2017. Daně. 367 s. ISBN 978-80-7554-109-3.

PICMAUS, František a kol. *Daně, odvody a poplatky v ČSSR*. 2. vyd. Praha: Státní nakladatelství technické literatury, 1985. 205 s. ISBN neuvedeno.

SIMONIDESOVÁ, Jana, Adela FERANECOVÁ, Erika PAJERSKÁ DUDÁŠ. *Tax systems and taxation in the international context*. Ostrava: Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava, 2018. 216 p. ISBN 978-80-248-4198-4.

STARÝ, Marek. *Dějiny daní a poplatků*. Praha: Havlíček Brain Team, 2009, 207 s. ISBN 978-80-87109-151.

ŠIROKÝ, Jan. *Daně v Evropské unii: daňové systémy všech 28 členských států EU, legislativní základy daňové harmonizace včetně judikátů SDEU, společný konsolidovaný základ daně (CCCTB), akční plán BEPS, zdanění finančního sektoru*. 7. vyd. Praha: Leges, 2018. Teoretik. 382 s. ISBN 978-80-7502-274-5.

VANČUROVÁ, Alena. Lenka LÁCHOVÁ. *Daňový systém ČR 2018*. 14. vyd. Praha: 1. VOX, 2018. Ekonomie. 403 s. ISBN 978-80-87480-63-2.

b) Webové stránky

Das BMF im Wandel der Zeit. *Bundesfinanzministerium.de* [online]. Dostupné z:

https://www.bundesfinanzministerium.de/Web/DE/Ministerium/Geschichte/Geschichte_der_deutschen_Finanzverwaltung/geschichte_der_deutschen_finanzverwaltung.html

Die Grundlagen der Einkommensteuer in Deutschland auf einen Blick. *Ionos.de* [online].

Dostupné z: <https://www.ionos.de/startupguide/unternehmensfuehrung/einkommensteuer/>

Die Lohnsteuerklassen 1, 2, 3 4, 5 und 6. *Steuerklassen.biz* [online]. Dostupné z:

<https://steuerklassen.biz/>

Einkommensteuergesetz (EStG). *Gesetze-im-internet.de* [online]. Dostupné z:

<https://www.gesetze-im-internet.de/estg/BJNR010050934.html>

Einkommensteuersatz | Steuersatz berechnen (Steuersatz Deutschland). *Imacc.de* [online].

Dostupné z: <https://www.imacc.de/einkommensteuersatz-steuersatz-berechnen-deutschland/>

Jednotný paušál pro OSVČ místo záloh, přiznání a přehledů? Zatím nejásejte. *Podnikatel.cz* [online]. Dostupné z: <https://www.podnikatel.cz/clanky/jeden-pausal-pro-osvc-misto-zaloh-priznani-a-prehledu-zatim-nejasejte/>

Sankce. *Financnisprava.cz* [online]. Dostupné z:

<https://www.financnisprava.cz/cs/dane/dane/dan-z-pridane-hodnoty/kontrolni-hlaseni-DPH/sankce>

Superhrubá mzda – změna již od ledna 2019. *Accace.cz* [online]. Dostupné z:

<https://accace.cz/superhruba-mzda-zmena-od-ledna-2019-news-flash/>

The EXIST Business Start-up Grant. *Exist.de* [online]. Dostupné z:

<https://www.exist.de/EN/Programme/EXIST-Business-Startup-Grant/content.html>

Upozornění na změnu uplatňování DPH u společníků společnosti - dříve sdružení bez právní subjektivity. *Financnisprava.cz* [online]. Dostupné z:

<https://www.financnisprava.cz/cs/financi-sprava/pro-media/tiskove-zpravy/tz-2018/upozorneni-na-zmenu-uplatnovani-dph-u-spolecniku-spolecnosti-9448>

Was ist die Einkommensteuer?. *Steuerschroeder.de* [online]. Dostupné z:

<https://www.steuerschroeder.de/einkommensteuer.html>

c) Ostatní

PDF Dokument: Prospekt k přídavkům na dítě [online]. [leden 2019]. Dostupné z:

[https://con.arbeitsagentur.de/prod/apok/ct/dam/download/documents/KG2-cz-](https://con.arbeitsagentur.de/prod/apok/ct/dam/download/documents/KG2-cz-MerkblattKindergeld_ba014322.pdf)

MerkblattKindergeld_ba014322.pdf

Seznam zkratek

AStG	Gesetz über die Besteuerung bei Auslandsbeziehungen
DPFO	Daň z příjmů fyzických osob
DPH	Daň z přidané hodnotyZoDP – zákon o dani z příjmů
EET	Elektronická evidence tržeb
EStDV	Einkommensteuer-Durchführungsverordnung
EStG	Einkommensteuergesetz
k. s.	Komanditní společnosti
OK	Obchodní korporace
OSVČ	Osoba samostatně výdělečně činná
PO	Právnícká osoba
SolZG	Solidaritätszuschlaggesetz
s. r. o.	Společnost s ručením omezeným
UmwStG	Umwandlungssteuergesetz
ZD	Základ daně

Prohlášení o využití výsledků diplomové práce

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská–Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, diplomovou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že diplomová práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího diplomové práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o diplomové práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, diplomovou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 26. 4. 2019

Bc. Soňa Pěrková

Seznam příloh

Příloha č. 1 – Pokyn generálního finančního ředitelství k jednotnému kurzu 2018

Příloha č. 2 – Daňové přiznání fyzických osob za zdaňovací období 2018 v České republice

Příloha č. 3 – Daňové přiznání fyzických osob za zdaňovací období 2018 v Německu